

יעקב פלס

אחרי מלחמת יום י' הcapורים

קובץ שירים

שיר מאיר ומסביר לפעמים בהברקה אחת, יותר
מכפי שטעון הסברה ממושכת של הרצתה רגילה

כל הזכויות שמורות למחבר
יעקב פלט כפר חב"ד
דפוס „יד החמשה“ כפר חב"ד

אחרי מלחמת יום הכיפורים — תשל"ז

קובץ שירים

בעניני חנוך, הנוגעים במיוחד לתקופתנו

מאת
הרי"פ

בعدد זקני חסידי חב"ד ומחנכים מכל החוגים
שהפכו בי לזרז את הדפסת החוברת הוו

דברי הערכה על הספר

...תוקפו וחוזקו של הספר הוא בדעות ורעיונות המובאים בו, שהם ממקורות הדעת והאמונה, וטוב אם הם יגיעו לקוראים, וכל שכן לרוחקים. הספר מחולק לשירים-חרוזים וכל חרוז וחזרז אוצר בחובו רעיון מיוחד. כמה שירים מוקדשים לחוויותיו האישיות של המחבר. הוא מתאר בצלביהם בהירים ביותר את עירתו תלנשטי בעסוביה, ועוד כמה שירים בהם תיאור ופיוט נשפכים יחד. בעיקר שירי ח"ד נלהבים. י. נחשוני — עורך שערם — בני ברק

חן חן עברו החוברת „אחרי מלחתה יום הכפורים“. התרשתי מאד מכשור הביטוי המליצי והעברית היפה.

בן ציון פורמן — קבוץ גניגר

ר"ב המחברה ע"ס 20 ל"י עברו ספר השירים היפה שנכתב בקורסוס הלב ובהתלהבות חסידות.

ש. י. גראוס — חבר הכנסת — בני ברק

בכל שיר יש מלהט נשמהך...

הרב א. וסרמן — חיפה

תודה על ספרו הנכבד, זה הספר המচנק במלוא מובנו של מושג נעלזה זה.
ו. ד. שטיין — מנהל בי"ס „סיגני“ — ת"א

מרייאס ועד סיפא ספוג הוא ذבקות בברוא, אמונה לארץ ישראל השלמה
ואהבת עם ישראל.

עו"ז שילנסקי — בירוחון „באוצר ישראל"

...התפעלתி מאד משיריו המאלפים...

ו. דינרי — תל אביב

...מצאתי דברים יקרים היוצאים מן הלב. וודאי שראים הדברים שיגיעו לאוזני ישראל. קיבל נא את ברכתו ואת הוקרטו על פועלותיך...
א. שיינר — עורך „האמונה“ — גבעתיים

מודה מאד על החומר ועל ספר השירים היפה...

ARIEL SHARON — יועץ ראש הממשלה

התרשמתי עמוק מתוכן שיריך, מסרתי את הקובץ לעיון בידי מספר
חברים, כולם כמוי התחבבו גם כן מיכולתך להבע את הכל בעברית
טובה, ובברית המובנת לדור צעיר, שעליו צרייכים להשפיע שיריך.
בקשה שלח אליו עוד 4 העתקים...
ד"ר דבורה טאוב — רוחנית

מצ"ב המאה ע"ס 20 ליי بعد ספרו היפה „אחרי מלחמת יום
הכיפורים“.„
פרופ' ח. ד. מנטל — „בר אילן“ — רמתגן

נא לקבל תמורה ספר חשוב והמרתק, ורבים ישיב מעון...
שמעאל ונפלד — ירושלים

הספר החשוב, „אחרי מלחמת יום ה兜ופים“ נשלח חינם לכל הקיבוצים,
בתיהם ספר ומoadוני נוער.
תוכן הספר : רעיונות לתשובה לאור מה שקרה במלחמת יום ה兜ופים
וכן רעיונות כלליים בנושאי היהדות, ספר זה מופץ גם בין יתר החומר
ה„סטנדרטי“ וכן שאר החומר זוכה הספר לתשואות ולתגובה חיוביות
��יתר...
מתוך קובץ ידיעות של „אגודת אמוניים“ — ירושלים

...חנן על משלוח ספרו היפה ויקר המציאות...
יצחק ידגר — מנהל בי"ס — תענד

צְרוּרָ עֲוֹבְדֹת

בצה"ל : מפקדי צה"ל מקראים לפני החיילים מתוך החובה.
בקבוצים : מטאפיים בערבים וקוראים את החובה.
בבתי הספר : מנהלים מבקשים להמציא להם את הספר.

BETH-SEFER REALI IVRI
HAIFA

בית הספר הריאלי העברי
חיפה

מcy.
טלפון 668115
Zip-Code 33121 P.O.B. 4920 ים זיד

יום, כ"ז, ספטמבר תשל"ג
1 דצמבר 1975

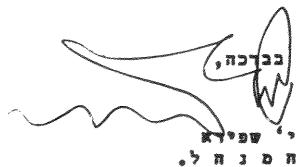
לכבוד
מר יעקב פלט
כבוד חכ"ד

מר פלט הוכבד,

זו - זו לוד על ספרך "אפרוי מלחת"
יום-חכברורין, שהוותה לשלה אליו במשמעות
מלמדתנו דליה יפה.

קראתך בו בעניין זה והרטפתך פארוד מחרבשו
הנאכזבש הכאים בו לידי בידורי.

הרשה לי בחזרמגנותך לו לחזקין אגדל
3 עותקים של הספר לשלה הספריות האנתרופולוגית
של המוסד. חואל נא להמציא לך את הספרים
בזרוך השכון.

— חומר המופץ ומתקובל בהבנה ובאהדה בין כל חלקו העם —

כ"ה

רבי ישראל בעל שם טוב

מחולל תורה החסידות שהפייה רוח של אהבת ישראל והתלהבות רחנית לאהבת ה' בכל לב ונפש. — הפיע אחורי תגורות האומות גזירות ת"ח ות"ט" — רגיל היה להtbody בין ההרים ובתוכו העירת; וכשנסאל איך ילד קטן אינו פחד להיות בלבד מחוץ לעיר? ענה: בן 5 שנים היה כי נשניהם מאבי ומאמוי. ודברי צוואתו האחרונים של אבי הקדוש היו "ישראל אל תירא מושום דבר רק מהקדוש — ברוך הוא עצמו".

חינך ילדים לבטחון בה, לאהבת החיים ולשםחת החיים. להרגשת

אל תירא עבדי יעקב !!!

מדבריו: היהודי אינו גלמוד אף פעם. כי היכן שהוא נמצא — ה' עמו. ועל שאלהו למשיח "אימתי קא אתי מר"? — מתי משיח יבוא — קיבל תשובה: "לכשייפוצו מעינותיך חוצה" כשלמדו ויתנהגו כפי תורה החסידות.

ב"ה

בְּקָשָׁה

אחיכם ואחיכיות!

יקבלו **כל ילדי ישראל**
חינוך לתורה ומצוות

המזינים ומרוממים את הנפש בימי מלחמה
כבימי שלום, נוטנים ומחזירים
עו"ז, בטחון ואמונה
בעתיד עמננו וארצנו

בית יעקב לכço ונלכה באור ה'

ב"ה

יהודי שומר תורה ומצוות!

אחיך שהתרחק מיהדות, יעקב כל מיני סיבות
مبקש שתעזר לו — בשעת מבוכה זו —
לעלות על המסילה הנכונה.
אנא עוזר לו!

נצל כל הזדמנויות, באוטובוס וברכבת,
בלכתך בדרך ובכל עסקך.

דבר אותו בנחת, בלי התוכחות והתנצהות
רק מתוק **אהבת ישראל אמיתית.**
ואז תצליח בע"ה.

התוכן

9	עמי עמי איך ?
14	במוצאי יום-כפור — תשל"ד
17	מעבר לתעלת סואץ
19	צניעות
21	סגן אלוף חניך שומר הצעיר
23	ברחובות העיר
25	לאן השבע ?
27	הטליזייה
29	אמברוננסים
31	הקנאה
33	שדרוי קול ישראל
36	נחש
38	יהודיה ושומרון
40	על ההתנהלות בשכם
43	על ההתנהלות בסבסטיה
46	האמין בצדקה דרכו
48	השללה
50	הביטו וראו
51	תני"ך
52	טעות לחשוב
53	די להתביש
54	עד מתי ?
57	לאחר הטבח בקרית שמונה ומעלות
59	עירתי תלנשטי שבבריבניה
62	עם לבוד
64	שארית הפליטה
66	„טוב לי תורה פיר"
67	„ואני בתומי אלק"
68	הבריאה
70	תניא
72	חסידות
73	עשר ספרות ה'ז
74	ופרצת א'
77	ופרצת ב'
79	בקבוץ מרחביה
81	יש שאלות ?
83	החסיד ברחובות קהיר
85	שירי
86	על מצב עמי
87	אבינו מלכנו

מלים אחדות לקורא

אני מתימר להיות סופר או משורר, אלא הרגשתי כורח נפשי לעשות משהו אחרי המלחמה ולעזר לאחינו ולאחיוותינו לצאת מן השבך אליו נקלעו עקב חנוך ללא תורה ומצוות.

שלושים שנות עבוזתי בהוראה ובŁימוד תורה החסידות, פגישותי המרובות עם הנער הקבוצי, מורים ומchnיכים מבתי ספר כלליים, אפשרו לי לחזור לנבי הנפש של הדור הזה, דור אובד-דרך ומתלבט.

מאז ומתמיד לא יכולתי להבין את דברי הנביא האומר: „הוי האומרים לרע טוב ולטוב רע, שמים חושך לאור ואור לחשך שמים מר למתרוק ומתרוק למ"ר“ האם זה אפשרי? ואם ניתן להבין שבתקופה ההיא היה זה מציאותי, אבל היום אחרי 3000 שנה ונסיוןכה רב... האם יתכן? ...

לכן אין באפשרות לשთוק, כי עקה נוראה מתפרצת מלבי, והעלתי את רעיוןותי על הניר בחרוזים כדי למשוך את לב הנער המבוהל וمبולבל והסובל מיוש ומעצונות יתרה.

יתנו ה' שתוכן חוברת זו תחזרו למוחו וליבו של העם, יפקח את עיניו, יעלחו על המסללה הנכונה והיה זה שכרי.

ה מ חבר

עמי עמי איכה ?

מדוע איןך לומד מאלפיים שנות נסיוון —
כי התנהגותך, עלולה להביא חוויה לכליזן.
מדוע איןך פוקח את עיניך
לראות, מי הם מנהיגיך ? ...

עמי עמי את מנהיגיך שאל
מדוע הכנסו כ"כ הרבה רעל
למוח של הילד, הטהור והזר —
וללבו של התלמיד, החם והרך ?

שאל נא שאל נא את שרייך
מדוע אינם שומעים בקוליך ?
הקול קול יעקב, המוכר והעתיק —
המכריוں בלי הרף, לא להיות עריך !

הלווא התורה, היא ממש חיינו
המחדריה עוז, בטחון ואמונה בעתיד עמו :
אם כן, למה הם מרחיקים אללה ?
... ואין ברצונם אפילו לראותה ? ...

האם הם, לא סבלו די ?
שליבם עדין אטום, ולא גמישר לאיל חי ;
הלווא את כל האليلים שברו מזמן, במז ידיהם —
אם כן מדוע ממשיכים לפנות עורף לה' אלוקיהם ?

הלוֹא מִן הַשְׁמִים, בָּאצֶבֶעֶן מְרָאִים
כִּי אֵם מֵה' לֹא מִפְחָדִים...
אוֹזִי מְקוֹל עַלְהָ נְדָף, אָנוּ רְעוּדִים —
וְחַיָּנוּ נְחַפְּכִים לְבָלְתִּי נְסָכִים :

מִדּוּעַ אֲתָם פִּיהֶם אִינְם פּוֹתְחִים —
לְהַכְּרוֹן קְבָּל עַם וְעַדָּה, שָׁאַן אָנוּ כָּאן אֲוֹרָחִים ;
כִּי כָּהּ כְּתוּב בְּתּוֹרָתֵנוּ —
שָׂזָאת הָאָרֶץ, הַהְבָּטִיחַ, לְאֶבֶותֵינוּ!!!

מִדּוּעַ אֲתָם רָאשִׁים — לִפְנֵי הָגּוּיִם מְרָכִינִים ?
הָלוֹא לְאַרְזֵי הַלְּבָנוֹן, הָנָנוּ נְכָדִים וּנְנִינִים !
וּמַיְעָד כִּמְזוֹבוֹ, עַם נְדִיבָה וְחוֹשָׁבָה, בְּעוֹלָם
וְאַיִן לְנוּ לְהַתְّחַשֵּׁב, מַה שָּׁם אָוּרִים, גַּם בְּקוֹל רָם !!!

הָאָם כָּדי לְשָׁאוֹף אָוֵר, אָנוּ לְרִשְׁיוֹן זְקוּקִים ?
מְמֻלָּאֵci חַבְלָה, נְבוּזִים וְאַרְוּרִים...
וְהָאָם בָּאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה, שְׁמַתְנְגָלִים עַלְיָנוּ בּוֹקֵר וּעֶרֶב
אָסּוֹר לְנוּ לְהַתְגּוֹנֵן, מִפְנֵי חִוּת טְרָף ? ...

לְכָל מָה שָׁהָגּוּיִם דּוֹרְשִׁים, נְפָלָת מִפְיהֶם מִיד,
הַמְלָה כֵּן !

כִּי כָּל כּוֹנוֹתֵיהֶם לְמַצּוֹא בְּעִינֵיהֶם, רַק חַן
וְאַלְוּ כָּל מָה שְׁכַתְוּב בְּתּוֹרָה לְקִיִּים, הֵם מְסֻרְבִּים
וְחוּקִים זָרִים אֲשֶׁר לֹא דִעֲוָם אֶבֶותֵיהם, הֵם מְחוֹקְקִים !

מדוע מתעקשים בעניין גיור כהלה ?
בלי שום נמק, רק סתם ככה...
האם לגאולה האמיתית והשלמה, זאת היא ההכנה ? ...
לובול את עmono, ולהגברת הסכנה...

הנווער שנמאס לו השקר —
התחיל, בדרכי אמת וחקיר ;
ולמרות, שהנו עיף מויוכחי סרק —
משמעותם להלעיטו בדברים, שיש להם רק ברק !

והנה חזר ממשרד החינוך, לבתי הספר נשלח
מתאריך יב' סיון תשל"ז
ובו כתוב, „מחנכים — שליחים לתפוצה
מורים מסורתיים ודתיים, מחפשים להוראה.“.

ומי יודע ? האם גם היום בדעתם לرمota
כיבניאלי בשילוחות לחימן, שדבר גבותות
הופיע לפניהם, בזקן ופיאות דבקות
וכשבאו העולים לכאן אמרו, אוï לעינים שכך
רואות...

עליהם לדעת, ולהודיעו זאת ברבים —
— מאחר שככל ישראל, זה לה ערבים —
כי זה, שעל המסילה הנכונה ללבת, אינו מוכן
על מזבחות זרים, נופל קרבן.

מחפש לו חיים קלים, כבוד ועונג רגעי;
ואם אינו משיג מבקשו, עושה מהפכה ומרגי.
כל ימיו, כאילו על ציארו מונח חבל
 להיות שאינו מוכן, בשום אופן לסלל...

מארצו בורה, בכל הזדמנות
ואינו מקבל, מאף אחד מרות
זאת היא התוצאה, מכשلون חמור בחנו^ר
זאי התחשבות, بما שכחוב בשלהן ערוץ !

עמי עמי, הגיע בהחלטת הזמן,
לומר ברור לגוים, שמקומנו הוא רק כאן !
ובראש מורים, קדימה נצעד
לבנות, לחגור ולזרוע בלי רעד !

את התורה לקיים מ"א' עד ת'
מוטל על כל יהודי, ולא רק על רב
כי אין אומתנו אומה, אלא בתורתה
וגם בארצנו הקדושה לשבת נוכל רק בזכותה...

אין כל ספק, שהגייה השעה
לעשות הכל ולמנוע את הצרה
להעמיד קברנית שיגוטט את הספינה
הרוחשים לו אחדה, בכל העולם ובכל פינה

הלווא חז"ל אמרו, „כי המוצא חן בעיני אנשיים“
זה סימן ברור, שהוא כוה גם בעיני בורא עולמיים
ומי עוד כמו הוא, בכל כדורי הארץ
ש תמיד, למען עמו וארצנו, עומד בפרץ

חן מחותם הימין וחן מחותם השמאלי
יודעים כולם, שפתחו לפניו הכל
גם ענייני עולם וגם ענייני שמים
אם רק מסתכל, מי שיש לו עיניהם...

מי עוד כמו הוא, מוכתר בכל המעלות
שינסה, לדרגו גם בחמשים אחוז, לעלות
על אחת כמה וכמה, ששמו בישראל מנהם
ומרומו בכל ספרים, שבאחרית הימים את עמו ינחים...

ולסיוום אני תפילה: אבינו שבשמיים
פקח לעמנו, את העינים
שידעו, להבדיל בין רע לטוב ובין טוב לרע
וגם, כי את כל העולם, ה' ברא

והוא הטבע בטבע, ישראל יהירה מבורך
מכל עם, ומכל כת
וגם אם כל הפילוסופים יתאספו, לטכש עצות
לא יצילו, את העניין המופלא הזה — לשנות...

פתח לבנו, שכולנו נבין
כי את העם, יש להכין
לקראת הגאולה האמיתית והשלמה
על ידי משיח צדקנו, במהרה...

במוצאי יומ-כפור ה' תשל"ד

במוצאי יומ-כפור עומדת ראש הממשלה —
ומודיעה לעם בחרדה על המלחמה שפרצה,
ואפילו פעם אחד לא הוכרה את שם הארץ
כאשר כל היהודי היה צמוד לקול ישראל...

למרות שהסכנה הייתה גדולה
בדרום ובצפון המצב היה נורא
עומדת ראש ממשלה ישראלי, בעיר הקודש ירושלים —
ומכאייה לנו יותר מלמי שקשור בנוחותים...

על שאלות רבים היא ענתה —
כי אלוקי ישראל היא בגדת,
במקומו את האינטנציאן היא בוחרת
ואת ה' אלוקי ישראל אינה יותר חוקרת...

אינה יכולה לעשות שקר בנפשה
כי זה הוא כל רצונה
שהמדינה תהיה מבוססת על אמת — עמעס —
ועל ידי זה להציג משבעים הזאים את הכבש...

אבל אם הגברת זו זאת,
היתה פוקחת את העיגנים לראות!
מי כאן באזרע, גורם לכל הצרות
שהמדינות השכנות תהינה ב"כ חמושות...

מי מוסר נשק ליאסר עראפת ?
שכלל הדעות הננו רק כת !
תפקידו להרוג נשים וילדים
ולhattketbul באו"מ בכבוד ובפרחים ...

את חברותיך מקבוץ מרחבייה בקרתי —
ואת אורח חייהם לאט לאט חקרתי !
לחיים יותר טובים הן מתגעגעות,
ושמשית צדקנו יבוא, גם הן מבקשות ...

נרות קטנים ערבים שבת הן מדליקות ;
ואת החושך על ידי זה מגשרות !
כבראה כל אלו לך חסודות
גם בגלה, „עמעם“ שלך, המסתיר את האורות ...

את אמרת ברבים, שאין לזרוק את הטלית והתפלין !
מדוע את לא מחנכת לך, גם את הננד והנין ?
מדוע כרמים אחרים גוטרים
ואת תורתנו הקדושה החוצה זורקים ? ...

מה אומר הנעור — כתוב ב„שדמות“ —
זה איום ונורא וshoreות הראש מסמורות !
„למה אנחנו קיימים פה, ואיזה עתיד יש ?
ההיסטוריה היהודית לא מדברת אליו כלום
מה קושר אותו לכאן, ולמה לא לנטווש את הארץ“

ככה מדברים בני ובנות ישראל
שהרחיקו אותם ממסורת אל-
הנני שואל אותך מי יעמוד בפרש
בחנוך שת נתנת, מי ישאר בזאת הארץ? ...

ושוב הנני שואל עדמתי עוד נסבול?
בגלו' שהורדתם מעמנו את העול —
על תורה ועלמצוות החלפתם בתחליף זול!
ואת כל המדינה בניהם, על יסודות של חול...
.

מעבר לתקלת סואץ

מעבר לתקלה בקרתי את חילינו,
ושאלות רבות, המזיקות להם שמעתי מפי מגיננו,
וכל זה בא בಗלאי ידיעה
כى בבחתי הספר הצלicho בכונה מהם להעלימה.

זה עולול — ה' ישמור — בכלנו מחר להתנקם —
כى אין בהם כח נפשי להתנגד, למה שהשונא רוקם!
ואין הם יודעים למה כל זה לנו בא;
האם אנחנו לכל העולם עשינו כ"כ הרבה רע? ...

„התipher הוא הנכון“! התשובה מנגני הייתה,
כי במשך גליותינו, את ארצם הפקנו לפוריה,
וכל זה לנו בא, אך ורק בגל קנאת,
כי קיבלנו את התורה מסיני, ולכון כל השנהה.

לא נשארת לנו ברירה אלא להתגונן,
ולמלחמה תמידית עליינו להתכוון.
כى מה יעשה אדם כשהחיות עליו מתנפלות,
האם ישב בחובוק ידיים, ויקבל מאחרים הוראות? ...

האם ייחפה כМОHAM להיות
והעיקר שיתנו לנו, רק לחיות? ...
את זה אינו יכול, וגם אין לו רצון
להיות חייה רעה, אפילו בלצון...

את דברי קיבלו בהבנה ובהערכה;
וכבר הבינו למה הם עומדים במערכת,
כי מאו אבינו הראשון אברהם
חובה עליינו להגן, על זה העם...

צניעות

צאו נא, צאו נא לרחובות של העיר
האם רואים לבוש כזה, אפילו בקחיר?
אפילו במוסקבה, המקור של הקליפות,
לא רואים לבוש כזה אצל הגברות...

צאו נא, צאו נא לירושלים נחלתנו,
ותראו במו עיניכם, מי הם מהריבינו
ירושלים ירושלים העיר הקדושה
נראית יותר גרועה, מפאריו המתוועה...

לא בחנם מתאוננת, מסמרקנד העולה,
כי נקלעה גם כאן, שוב לנוליה.
היות שאת בהה יש אורך ללוות בערב,
מפני אנשי בליעל, — ולא מפני חרב — ...

לא בחנם, מתאוננים העולים,
שנדמה להם, שהם חולמים
האם בנות ירושלן אלה, מה שעינינו רואות?
בנות שרה, רבקה רחל ולאה, שבלבוש כזה הולכות?

והنمוק שהן גותנות, כי חם להן מאד
לא מתקבל על הדעת, כי מדוע רק לגברות? ...
האם לגברים זה לא אותו אקלים —
והם עוד עובדים, בהרים ובעמקים...

הלב כאוב, על הגוים לחרוז חרוזים,
ועל שנאינו בנפש ממש לדבר שבחים
אבל מה לעשות, שזה עוכר כל גבול,
מכל הפרצות, ולא רק מצניעות של חתול...

רחמי רחמי בת ישראל عليك, ועל עמו הדל
ובחוצות העיר, אל תפורי כ"כ הרבה רעל!
אם ברצונך, שעם ישראל יקים בתים יפים ובריאים
ואם את לא רוצח, שהילדים יהיו חוויה מופרעים...

על הצניעות שמרי כבבת עיניך ממש
ותגדלי ילדים בריאות, גם עם ראש
גם לב טהור ומדות טובות ויפות
וחשבעי עיניך מהם, כל הרגעים והשעות...

צניעות בלבוש, צניעות בקהל
צניעות ברכיש, וצניעות בכל
ואו תיראי, בעיני בני ביתך כפנינים
ולא בעיני כל, צניניהם...

סנו אלוזת חניך השומר הצעיר

בשדרותי קול ישראל שמעו אותו מדבר
וגרמת לרובים מבני ישראל להרהר
הנני את דבריך בדיק לנצח
והם ישרו חוקים לבכנו לעולם ועד...

„אני חניך שומר הצעיר —
תפקידך בצבא להסיק מסקנות!
ובאתך לידי מסקנה — כדי למנוע סכנות —
כי זה מה שכולם ראו בעבר יום הכפורים
מה שהמצרים והסורים לנו מכינים
וחשבנו שזה סתום משחך פורדים...
ישבנו כל הזמן בידים שלובות...
ולא עשינו שום דבר למנוע סכנות...
זה בהחלט סנוור עיגנים
בטח עונש מן השמים
על ההתרדרות המוסרית ממלחמת ששת הימים
עד היום
ומקבל אני עלי תורה ומצוות לשמר כמו שצוה
היוושב במרום...”

אכן פקחת את העיניים לראות נכוון
והודעת זאת בקול ישראל עד שנחר לך הגרון.
על אומץ לך הנני אומר לך רב תודות
שזכות לגלוות את האמת ואת האורות...

כי ממעין הנצח, העם לא רצה לשותה
ומימים מלככים בקש עוד ועוד
זה גרם לטמתום המוח וסנוור עינים
במקום *שיהי* אורה בולט כמו קרניהם...

אבל עוד מסקנה אחת עלייך להסיק
לעבור מקבוץ לקבוץ, חדש כותיק
ולפקוח את עיני אחינו ואחיוותינו
שסוף סוף יכירו בצדקת תורתנו...

ברחובות העיר

ברחובות העיר רוצה אני לצועק !
למרות שעולים עלי אבני לזרוק ;
אבל להיות שהמטרה היא את הרע לשרש
וברחוב הסואן, כל אחד ממש חרש ...

לכן ברכבת התחلت פתקאות לחלק
ובמודה מסויימת הצלחתי את הרשע לסלט
כל פתק ופטק ותוכנו
השפיע יותר ממי שצועק בגרונו ...

עת הנסעה היא עת רגיעה,
מתאים ונוח לקရיאת .
שמחתי לראות יומם יום
כאייה חיבת וחום
את הפתק כל אחד מקפל —
ואינו זורק אותו לפח הזבל ...

בסק הכל שורות אחדות —
והן חודרות כה עמוקות !
הם מקבלים את החומר בהבנה ובהערכתה —
ומבטיחים כי מהיום יתגנו לפי ההלכה ...

כסף הושיטו לי לא רק פעם;
זיכשה חזרתיו להם, פגע זה בהם כמו רעם!
איך זה שבתקופה של „חטוף ואכול”,
ישנים עוד אנשים כאלה? זה קשה לסביר... .

ברחובות העיר רוצחה אני לצחוק,
למרות שעலולים עלי אבניים לזרוק!
כדי להחדיר בעמנו אמונה וביטחון —
ולסלך פעם לתמיד את הטמתום והסרוון... .

לאן השבוע ? לאן הערב ?

לאן השבוע ? לאן הערב ?
קוראים בעתון בקר ובערב ;
וילמחרתשוב אותו הדבר,
אותו המקום ואותו הסגנון חזר ...

לאן השבוע ? לאן הערב ?
מסתוובים אנשים ושאלים בלי הרף
ואינם יודעים ללכת לאן
זה גורם להם לכעס וחرون ...

לנו לא מספיק כל היום
מלא תוכן הוא כפי מה שזכה זה במירום
להם הלילה ארוך יותר מדי
וללמוד תורה ולקיים מצוות בכל זאת לא כדאי ...

לאן הערב ולאן הרגע ?
כי אין מנוס בלי פגע.
לאן היום ולאן מחר ?
سؤال זה שבתורה כפר ...

לבrhoה מעצמו בשום אופן אינו יכול
כי נין וננד הוא לאברהם, שהשם ברך אותו בכל
ונשמה טהורה שהוא חלק אלוקי ממעל
נמצאת בו גם, ולכן הוא קשור לעל ...

אינו מוצא ספק בשופט דבר
כי כל הדברים הטובים, מזמן קבר...
מחפש ומחפש תמיד משהו חדש
זה לא חשוב מה ? העיקר שהזוה מקים רעש...

השקט מפריע לו, כי לזה אינו רגיל
לחשוב ולהתבונן לא שווה אצלו אפילו מיל...
 רק רעש ובהלה כדי לבלב את המוח
עד שנשאר לגמרי — בגלל אף מעשה — בלי כח...

ככה עבר יום ולילה שוב
וכל החיים נהיים אצל חרוב
אינו מרגיש בשום דבר טעם
גם לא בקר וגם לא בחם

במשך הזמן מגיע לשיעומים
ומתחליל לחפש אצל השני רק מום,
הבקור בקול נוע ובתיאטרון
מוסיף לו רק אף וחrown...

לכן את הזמן להרוג הם מוכראים
כי למסורת ומצוות לא רוצים להיות כפופים...
הם משועבדים לעולם
ורע ומר גורלם....

הטלויזיה

בבקורי בארצות הברית לפני כמה שנים
לא עניוני גודלי שחפים וכרכבים,
כי אם ענייני חנוך שווה קרוב ללב
דרשתי וחקרתי וספגתי בקרבי...

בביתו של חבר מיшибת קישינוב לשעבר
ראיתי את בניו ביתו במצב שדרוש חקר.
כל הילדים מפוזרים ומובלבלים
וספרי למוד כל הזמן פתוחים וקרועים.

סקאן הימי לדעת מניין כל זה בא
הלוא המצב הגשמי הוא למורי לא רע
עד שאומם לשבת על ידי הטלויזיה ריאמי
גם למחמת עליהם הסתכלתי והבנתי שלא שגית...

הטלויזיה האורה הזאת, גוזלת מהם שינוי,
השימוש והחזרה וגם את השירה.
מכניסה להם לראש שטויות ופשעים
ומביאה אותם לכל מיני חטאיהם....

בלילות חולמים על כל מה שראו,
שאחריו כל ירידת אנשים גועו...
ומחר בערב אותו הדבר חזר,
כאילו מלמעלה עומד משחוא וגור...

לכן מה הפלא שכולם מבולבלים
אם טליוויה לביתם מכניםים,
כי רופאים פסיכולוגיים נמצאים על כל צעד ושל
אם מכניםים בראש כל ברה רעל...

אמבולנסים...

רעש רעש בלי סוף ושריקות,
נותים לצד הכביש, כל המכוניות,
אמבולנסים אציגים, מכל הפינוי
לאחר שמדובר הREPORT לבית-קברות...

אמבולנסים, אמבולנסים, מכל המקומות,
אבל הפעם לא מן הגבולות,
אלא מפתח תקווה מגשר הספורט,
לבית חולים בילינסון, הן מהירות....

חיל עם רובה ביד, עומד דרכו,
וחברו, רחמים מבקש אותו ושיחי ברוך,
העיקר לא להרוג אותו בשבייל כדור הרגל,
כי לא כדאי עד כדי כך, להשתחוות לעגל...

ברגע האחרון ממש הספיק לשכנעו,
шибשair אותו בחיים, ולא להרגנו,
ככה בפירוש בשידורי קול ישראל מסרו,
בי אלה מצד שני לא בצד נצחו....

רבים אחלו לעצם, שכדי להיות חרים,
ולא לשמעו איזה דברם כאן מתרחשים.
וגם לא לראות כיצד על המגרש,
דם היהודי בחנים נקשר...

וכל זה בגלל החנוך והריק מכל תוכן
גם אם ישנים מורים, מפקח ובודחן,
כי מה זה חשוב מה שמכניםים בראש,
העיקר הוא את מגרש הספרות לחרוש....

רעש רעש ושריקות בלי סוף,
עווצר כל אדם וגם העות,
החיישו מהר עורה ראשונה,
לגבריםו שנפלז על מגרש הספרות בגבורה....

הקנאה

את עורך-הדין מרוחב יהודה הלוי הכהני,
כי לסדר אצלו דברים דחויפים מהרטוי,
וכששמע שכפר חב"ד היה פינתי
פנוי השתנו וננהי רציני.

שאלות רבות שאל, על חיי הכפר הזה,
ורבות רבות למד מביקורי זה,
כי תמיד כאב לו, לא על מה שלו אין,
אלא על מה שלשכנן יש כז...>.

הסבירתי לו את העניין פשוט
וראיתי שבמוחו לא רק נקלט אלא גם חרות,
מה שאצל האמהות שרה ורבקה כתוב
ומי שלא מתנהג כמוון, העולם אצלו חרוב...>.

„גר דלוק“ הי' בביטחון תמיד
וזאת זה החשיבו, יותר מאשר מצמיד...
„ברכה מצויה בעיסקה“
ולא היה צריך במשמעותו לעיסקה...>.

„ענן קשור על האוול“
ומקנאה וشنאה זה היה הגואל,
כי לאחר שענן על האهل קשור
לא רואים מה שיש לשכנן בבירור...>.

או הברכה נמצאת במעט שאוכלים
ולא באלה שהרבה ווללים,
מן רדוק יש אור בעינים ובלב,
יותר מחשמל וגורות יפות, הגורמים לאדם רק כאב...

וכאשר אין על האهل ענן,
הכל מה שיש לו, בעיניו זה קטן;
היota ששותם דבר לא מסתיר על ביתו של השכן
וכל מה שנמצא שם זה מלא טעם וחן...

האמחות של ביתן היה ענו
עור פניהם תמיד קרן
שמחה וחדוה תמיד שורה בביתן
כי מה' הייתה ברכתן...

שדרורי קול ישראל

כאן שדרורי קול ישראל מירושלים
מכריון הקרן יום יום, באמצעותם גם בשולים.
אבל את „הקול יעקב“ העתיק לא משמע,
לכן מה הפלא, כי חדשות מ„הידים ידי עשו“ כן
מודיע...

ומאהר שהגני שומע רק את החדשות,
כי חבל לבובו זמן על יתר השטויות...
יצא לי פעם לשמעו גם בתוך החדשות,
דברים רבים, המספרים את השערות...

אחרי הودעה ראשונה מהתרחש בחזית הצפון,
מייהר הקרן להזכיר עד שנחר לו הגרון;
„מה אכלה הגברת שמלה אל בעל
זשבועיים המכינו“, שיחי לפि טעמה...

האם כל העולם צריך לדעת מה שהיא אכלה חשבתי?
ומהר מהר סגרתי את הרדי, וברחתי,
במקום „כי מצין תצא תורה“, ודבר ה' מירושלים"
משמעותם דברי הבל, וכל דבר פוט עושם קרנים...

במקום שהקרין יכרזו „ציוון במשפט תפדה ושביה
בצדקה“

הוא מוסר את משחך כדור הרגל בבהלה ובצעקה...
ובמקום שיכריז כי השם הבתייח את כל הארץ
לאבותינו

הוא מודיעיע כמעט, ששכם וחברון שייכים לשונאנינו...

מי מיללומי פילל?
כי במקום להשמייע תפילה ותחנונים לא-ל,
בעת שבנו במערכה קשה עומדים,
גם גברות וגם גברים.

הולכים שנות כואת לעשוות,
לערबב חדשות בהקשר לקרבות
עם אוכל והכנות
עboro הגברות „הנכבות“...

עשרים וארבע שנות ביממה את חילינו מפטמים
בדברי סрак ותבל, ולא עוזרים תחנונים.
במקום דברי עדוד ורוממות נשח שם זוקים
משקים אותם מן הבורות הנשברים...

הצורה היא ! כי מה שבאמת ממש פנינים,
נראה בעיניהם כצנינים.
ודברים שהם חשובים שזה אושר בחיים
לפי האמת אינם שווים אפילו טיפת מים..

עוד נזכה שבירושלים ישמשו את חזון נביאינו
שעל עם ישראל להתנаг כתוב בתרתנו.
עוד נזכה שכול ישראל יקדש ברבים את השם
זיכריו בקום רם „בית יעקב לכוכו ונלכה באור ה' ...“

עוד יזכירו בקהל ישראל „מלכות מלכות כל עולמים“
ועם ישראל ימחר לתקן את כל הפגמים,
ואז לא תהינה ל„הידים דyi עשו“ שליטה
ומה גם בירושלים עיר הבירה...“

יכריוו, יזכירו ויכריוו בלי הרף,
עד שכל הגויים וגם חיות הארץ...
יכריו וידעו כי ה' הוא האלוקים,
ועם ישראל הוא הנבחר מכל העמים...“

נשֶׁק...

נשֶׁק נשֶׁק, מכל הבא לד'
מצרים וسورיא, דורשות מיד
הן מצד ימין והן מצד שמאל
כי לפִי דעתם, זה קובע הכל.

נשֶׁק נשֶׁק על כל צעד
גם במרתק וגם על הגג
נשֶׁק נשֶׁק בכל פינות העולם...
ומה מחרכה עוד لأنושות, במר גורלם...

„וכתתו חרבותם לאתים“ הנביא אמר
ואם לא יקימו את זה מהר, יהי רע ומר
כי אין מחסה מפני נשֶׁק כזה
מאחר שהנו משוכל ליותר מרובה...

איימה ופחד נופלת על הגויים,
מה עוד שאצל היהודים חפלין הם רואים
וגם על חלק מאחינו החילוניים
כי בחזון נביאינו אינם מאמינים...

אבל אנו היודעים, את סוד הבריאות
יודעים גם, איך לפתח את החידה
למצוא מקלט, בתורה ובתפילה
בגוגני חסידים, בשירה ובזמרת...

להתעלות למעלה מהאדמה טפח
ואנו נהיה על הלב, קצת רוח
מכל עניינו עולם הזה, שוכחים אנו
כי יודעים לשם מה לעולם באנו...

נסק נשך מכל הארץ
כדי לפזר את כל הגבולות
כמה חשובים כל הערלים
כי דרושים להם רק كلمים...

אבל יושב בשמות ישחק למו
ואשרי כל חוסי בו
כי „אללה ברכב ואלה בסוסים“
וأنחנו בשם ה' אלוקנו בוטחים...

יהודה ושותמראן

על יהודה ושותמראן בבוקר ובערב,
שותמיעים אנו בקול ישראל בלי הרף.
יהודה ושותמראן, יהודה ושותמראן —
מעבירים אותה ממקום למקום כסחורה בקרון...

ואם פעם מחליט אני את העולמות להריעיש
מיד חוזר אני לחיות אדייש!
כאשר מסתכל אני מי את הספינה מנויות —
נהיה לי על הלב כבד...

אם לפני קהל ועדה מכרייזם,
וכל העולם כולל הערבים שומעים —
שלגוש עזיזן לעבור, יש לבקש מירדן רישון!
אין בפי מלים, ולא מספיקה המלה כשלון...

וכל זה אמר מי שעומד היום בראש —
למרות שהתנצל כי אז כאב לו הראש!
אי אפשר על בטוי חמור כזה להצדיק את הדין
ולקבל מי שלא יהיה, תנחותמן...

כִּי מָה יֹאמְרוּ הָגוּיִם בַּינֵּם לְבִין עַצְמָם,
אִם בְּנוֹ זֶה פָּגֻעַ כַּרְעָם!
הִם שָׁטוֹ אֶת דְּבָרֵי בְּצָמָא
וְשָׁמַחוּ לְשָׁמוֹעַ מִפַּיִּים, שֹׂזָאת הִיא שְׁלָהֶם אֲדָמָה...

לבִּי לְבִי גַם עֲלֵיכֶם אָנָשֵׁי מִפְּנֵים —
וּבְרָצֹנוֹןִי לְשֹׁאֵל אֲתֶכֶם שָׁאלַת תֶּם :
לְשֵׁם מָה וְלְשֵׁם מַיְּהַשְׁקָעְתֶם כָּל כָּךְ הַרְבָּה כְּחֹות ?
אֲםּוֹן בְּרָצֹונְכֶם לְכַבּוֹת אֶת הָאוּרוֹת ...

מַה מִקְשָׁר אֲתֶכֶם לְאָרֶץ זוֹאת
אֲםּוֹן נְגַד הַתּוֹרָה הַנְּכַט מִרְאֵם גְּבוּרוֹת
אֲםּוֹן כָּל אֶחָד מִכֶּם לְתּוֹרָה הִיא כָּל כָּךְ קָרְבָּן
אוֹ לְמַה לֹּא הַעֲדִיפְתֶם אֶת אָוְגְּנָדָה אוֹ מַדְגָּסָקָר ? ...

אֲנָא הּוּא הַזֹּצֵיא אֶת עַמְּךָ מִהְבּוֹזֵץ
כִּי וְהַדּוֹקֵר לְנוּ יוֹתֵר מַאֲשֶׁר בְּלֵב קוֹזָן ...
רְחֵם נָא רְחֵם נָא עַל עַמְּךָ
כִּי בְּכָל זֹאת הֵם בְּנֵיךְ ...

לְנוּ לֹא נְשָׁאָרוּ יוֹתֵר כְּחֹות,
לְהַדְלִיק אֶצְל כָּל אֲחִינוֹ אֶת הָאוּרוֹת.
אֲתָּה, גָּרְגָּזָה וְתּוֹרָה אָוּרָה
כִּי חָדָר בְּכָל הַאֲבָרִים הַכָּאָב וְהַקּוֹו ...

על ההתנהלות בשכם

אחיכם אחיכם אל מתפעלים
אם אויביכנו שוב התנפלו.
שנים רבות את המקום הוניחו
ודבריכי כוב ווהבל מנהיגינו הפריחו...

במקום לגדל פרחים,
צמחו במקום זה קוצים.
זה הוא מה שהערבים רוצים —
וכל הזמן שמו לנו אורבים...

„על מה תוכו עוד תוסיפו סרה“
ועל ההתיישבות בשכם לכם חרה
כל הכבושים היו עבור אחיכנו סגורות
רק עברו הערבים הן היו פתוחות...

מה שהאנגלים לא הצליחו
אחיכנו בני ישראל כן הספיקו
כי אחיכם מביתם לגורש
לא יכולה לעז אפילו זרש...

אוין... איך המצב מסובך וזה כאב
כאשר משחוא על השריפה עוד נפט שופך...
בשם עירנו הארץ אבותינו,
לא נותנים לשבת לבניינו...

אויבינו מרימים ראש
יותר מאשר חטה אחרי המלקוש
הם לא מסתפקים רק בכך
ואומרים ברור שגמ תל אביב אינה שלכם...

מה יהיה הסוף ? כולם דוגמים.
מתי נגיע לחוף ? הכל שואלים.
ואני שואל מתי יפרק העם את העיגנים
ולא יתן ליצור כאן מדינה כלאים...

השרים רבים לדבר בלי סוף —
אחד מחקה את השני כמו קווי,
ואם הוא מותר על ירושלים ;
בא השני ומוכן למסור להם כפליים...

לא רק פעם הנני חשב,
על זה שם מפטפטים, ולאונס זה צורב !
לא רק פעם הנני מתבונן,
כי להעמיד אותם לדין יש להתכוון...

או לבית חולים יש להביאם מתר,
כדי לרפא אותם ושלא נאחר !
מבוהלים ומכובלים הם מסתובבים —
וכמו עכברים בחורים הם מסתתרים...

לכן קשה מאד את הדין להצדיק,
היות שכל זה על עמו מאד מכבד!
על הצעירים עובר, משבר חמור ביותר
ובלבול המות והיאוש, את המבוגרים קובר...

כי מודיע חברון מtel Aviv וחיפה שונה
הלוא ابن מקיר תזעק וקוראת
אם על שם ויריחו, את העם יש לשאול
אין תקוה יותר, והכל נשבר כמתחת לבוד גבעול...

ואם הם כרעו בדרכים
ומחברון שם ויריחו נפרדו לנצחים
אין כי הכח לעצור הפעם
והנני פונה ושאל אותם בזעם...

מה נעשה עם ישינו חברון,
האם את עצמותיהם חורה למצרים נשביר בקרון?...
אחרי ארבעת אלפי שנה שם מגוחם —
והתורה מעידה „שם קברו את אברהם“ ושם
קבורתם...

על החרתנחות בבסבטה

תשעה באב תשל"ד שעה שבע בערב,
יושב אני צמוד לשדרוי קול ישראל בלי הרף.
כי הכל מה שמתරחש בסבטה, בחדשות מוסרים,
ובזה עושים בספינתנו המטוטלת, הרבה הרים...

ازעקה אוזעה בכל הכלים יש להפעיל
אמבולנסים ומכבי אש, יש דחוף להסידר
לא בגבולות שבין יהודים וערבים
אלא בתוכך עמנו בין יהודים וישראלים...

עוודדים זה מול זה במערכת
חלק מעמנו שלא אכפת לו כנה.
את הרוץ, מטרים ספורים לביתו לקרב
ואפיאלו כל עם ישראל על ידי זה הו"ה ייחרב...

זמן כבר חושב, מカリין ואומר,
ביהדותנו רבות על זה חווור
ובחליל כל הזמן מחלל
באו כולם יחד נטבול...

על אברהם אבינו כועס כל הזמן
למה הביא אותנו עד לאזן
מדוע לא השתחווה לפסלים של תורה
ולהשאר כל החיים קר בקרת...

ומצד זה עומדים יהודים רבים
שהתורה היא בשבילים סם חיים
ו„אשרינו מה טוב חלקנו“ שרים
על שהיו לנו כאלה הוריהם...

וכדי אפלו באש להיות נשרפים
ולא להשתהווות לפסלים ולא לאללים...
את ארצנו הקדושה לא יעוזב בשום אופן
אפלו אם מוכן לו בחוץ לארץ, מלא חופן...

סיעת מפ"ם או סיעת מוקד,
כל אחד מהם לפי החליל של הגויים רודק!
ולא חשוב להם אם על הר המוריה עמד בית
המקדש
או את האדמה הזאת ישמעאלי אחד חרש...

ותגה השעה אחת עשרה, ושוב חדשות,
רק"ח, שיח ומוקד, רעות חורשנות.
את תושבי הכפרים מסביב לסייעיה הם מסיתים —
ושריפה ענקית הם מציתים...

יושב אני נבהל, נדהם וחושב —
וכל הזמן שומע דברים שלאוזנים צורב!
יש שואל את שונאיינו רשות לחיות
ואם על ארצנו, בעל-הבית להיות...

להתיעץ עם סדרת ועם אסאד
ומה שהם יגידו זה חלק אחד
ולהתות אוזן גם לעראפת
כי גם הוא את טובתנו מחפש מכל צד...

ואם היועצים האלה לא מספיקים —
יש לחפש חכמים, יותר נבונים.
— אפילו את זרש אשת המן הרשע —
כדי לזרז חוו"ח את תהליך הכלייה...

האם האנשים האלה בריאותם בנפש ?
שמעדיפים לגור עם חיות ברפesh !
לא מתחת לאחים להתיישב בנחלת אבות —
ולמסור את כל השטחים לידיים זרות...

oho שכל בריא וישראל של יהודאים —
שהספיקו להשתחוות להרבה אלילים !
ולאחר שכל הפסלים במושדים שברו,
לא נשארת להם ברירה, ולעצם כבר חוו"ח חפרו

המאמין בצדקה דרכו

כאשר שני אנשים — אודות שטחים רבים
וטענותיהם לפירוש בפני השופטים מרבים
תמיד, זה מנצח
שאינו מראה גם ברמו שהוא אכן אורח...

על דעתו בתוקף עומד,
אינו כורע ברכים ורועד,
או הוא בטוח שיצליה
ואת פסק-הדין לטובתו ירוית...

אולם מי שבදעתו אינו חזק
ועל גופו עוברת צמרמות ורעיד
כל דבריו מתחת לאף
עומד ומגמגם, ולא כמו גרת...

או הוא בטוח שוגם יציליה
את פסק-הדין להעביר, שהשני ירוית...
כי ככה זה בטבע בחיי אנוש
מרוחחים תמיד אלו העומדים זוקפי ראש...

אם כן זה לא פלא שהערבים דורשים
ובטוחים כי את כל ארצנו הם כבר חורשים...
וזה לא חשוב אם מחר או מחרתיים
העיקר שמנהיגי ישראל מדברים בפייך ברכים...

אלו זכינו שעל ד הוהה הי' עומדים מנהיגים
שעל כל התורה ומצוותיה הם מקפידים
ומדברים עם השונאים באופן ברור
לא היה המצב נראה כה חמור...

אחרת הי' נראים הדברים
אם הי' מדברים כפטוניים
שזאת הארץ היא כולה שלנו
ולא רק אנחנו זאת קבענו...

אלא בתרתנו הקדושה ככה כתוב,
במוח ובלב של כל היהודי זה חרטו:
כי שלוש פעמים يوم יום התפלנו
ואת ארצנו הקדושה תמיד זכרנו...

את ציון שבעים ושבע פעם, يوم יום אנו מוכרים
ארבעים ושנים פעם על ירושלים מקרים
שלושים וארבע פעם על בית המקדש
וכל זה עמוק עמוק לבנו נחרש...

השפלת

בחסכם בין ישראל למצרים,
הייח פלא כפלים
הארמיה השלישית הנצורה,
קיבלה מזון ותרופה.

עבור הפטועים מנות דם,
הם דרשו בקול רם.
כי הרי הם בעיניהם חשובים
ולא „אונמה שפלת“ כי אם נכבדים...

ואנו בני אברהם יצחק ויעקב
השלנו את גאון יעקב
כי את דרישתם מלאנו
למרות שהם שונאים...

עמדנו לפניהם ממש על הברכים
למרות שהם נמצאים אצלם בסוגרים...
וاث מנות המזון קבלו עם כל תג,
גם בשבת וגם בחג...

אבל בחגים שלהם, הם מלוחכים...
את כל השטחים עליינו להחזיר
ולדבר אנו יכולים רק ל��יר,
למרות שהחילינו עומדים סמור לקהיר...

כי בזמנן שענו מרכינימ אט הראש לפניהם,
או הם מתחלילים לזקוף את פרצופיהם
ומאיימים עליינו בכל כל' התקשורת,
ומדי פעם הם מגישים לנו תזורתה...

כי אפילו אם תכבשו את קהיר,
לא תוכלו לבנות את היכל הדביר.
כי גם ירושלים היא שלנו,
וכל העמים מסכימים אנתנו...

כי אחרי מלחתת ששת הימים,
רצינו להחזיר להם ערים וכפרים
והכרנו שאיין לנו צורך ברכבים,
וגם לא בכל השטחים...

וכשהם שמעו, כי אנו על הכל מותרים,
הבינו מוה שענו מפחדים,
בזה הזמן בו ידינו צרות על עצמנו
ולמסור להם — הם דורשים — כל הארץ על כרחינו...

הביבטו וראו

הביבטו וראו מה לנו עולתם —
ואת החנוך באיה ידים מסרתם,
לאלה שם בעצם מכל זה רחוקים,
ולענינים זרים הם מתחסרים...

התורה הקדושה היא זהה בעיניהם —
ורק תבן וקש נמצא בכליהם.
ובזהם משתדלים לפטם
את ילדי ישראל, ה' יرحم...

וחתווצה לא אחרת לבוא
كم דור אשר הכל זר לו,
העם והארץ אותו לא מעוניינים
וחבל על כל הדברים...

ומאוחר שלא מאמינים בעולם הבא!
מותר לעשות כל דבר רע,
מגניבת וגוזילה עד ריגול וחבלה,
ולהעמיד את עצמו ואת עמו בסכנה...

הביבטו וראו מה עולתם לנו,
כמו בניים שלא רוצים להכير בנו
וטוענים שישראלים הם
ואין שום הבדל בין הגויים וביניהם...

תנ"ך

הכל מודים שיש ללימוד תנ"ך
ולא כולם סוברים שיש לקיים מצוות תר"ך
כى לקשר את העם עם הארץ, זה מספיק,
ואין צורך במצוות, ועל העם להכבד...

אם זה ככה ? היישמעאים אומרים,
שבתורה אתם ממרים,
מה שמצוין חן בעיניכם אתם משאים
ואת שם ה', הנכם מרחיקים...

או גם אנו כמויכם נעשה,
נשאיר עבורייכם את מצוות עשה ולא תעשה
ויאלו הקשר בין הארץ וביניכם
נמחק כליל, כמעשיכם...

אם את המלה ה', הס מלוחך...
או את הארץ הזאת עלייכם להחזוי,
כי באזה וצotta, לכאן הנכם באים,
אם את התורה, אתם מהריכים...

בתוקף נעמוד על זאת הדרישה,
מאחר שלא יכול להיות על זה שם פירכה
כי בזה שאתה שם ה' מה תורה מחקתם
את הארץ הזאת לנו מסרתם...

טעות לחשוב

טעות לחשוב כי היהודי לפני הגוי
אם לא כופף ראשו, או אוי ואובי
ההיפך הוא הנכון, ובמוחש רואים
שאו מhabטלים לפנינו כל הגויים...

טעות לחשוב ששומר תורה ומצוות
המקבל על עצמו כל החובות
צריך לעמוד לפני פורקי עול
כמו פרח כפוף בערמת חול...

טעות לחשוב שהחזורת שטחים
לא יצמחו קוצים, רק פרחים
ואויבינו יכרתו אתנו שלום
כי זה רק סתם חלום...

טעות לחשוב כי עם ישראל הנה הכל הגויים,
כמו שהכריזו אחדים — את זה כולם רואים!
ובתקופתנו שזה לכל הדעות אחרית הימים;
יכולים להיות עם ישראל כאלה מנהיגים...

די להתביש

די להתביש, להתנаг כנמר
ולכל המתרחש, להיות ערך
די להתביש כי אין בפני מי
אפילו יעמוד לפניו גבור כארי...

די לשתקו, כי שתקנו יותר מدائ
לכן אנו צועקים היום אווי ואוי
לדבר יש צורך בבטחה ובפה מלא
ולא לעמוד לפניהם כלפנוי גזיות טלה...

די לחשוב,,מי אני ומה אני"
אללא,,אם אין אני לי מי לי"
אין בשום אופן את היוצרות להחליות
ועל ידי זה את המצב להחריף...

כי אין טעם היום לענוה של שקר!
זה כה ברור ואין צורך בעינוי וחקר
אללא בראש מורת ובגאון יעקב
יש לפועל, ולמלא את החוב...

די לחשוב, כי הגיע,,עת לעשות"
עם מים חיים למלא את הבורות
מהמעין ששאבו אבותנו
זהה יספיק גם לזרעינו...

עד מתי?

עד מתי נשב בחוק ידים,
ונתן לאחרים לנוט את הספינה?
עד מתי נהייה כמו בגטו בסוגרים;
ותמיד נשאר לעמוד בפינה?...

הלוּא חכמה בינה וידעתן ראיית הספרה —
ועליהם מוטלת החובה לנתק את עניין הבירה!
להנוך את ילדי ישראל בתבונה ובדעת,
ולהכريع באופן סופי, בצורה מכ reput!

כִּי הַתּוֹרָה הַתּוֹרָה, הִיא חַיָּנוּ מִמֶּשׁ!
וּבְלֻעָדִיה אָסּוֹן וְשָׁבָר, כָּל יּוֹם מַחְדֵשׁ,
כִּי הַבַּיִת חֲרֵב, בָּגָל הַרְבָּת דְּבָרִים,
וּזְהַלְלָה לֹא מְשֻׁנָּה, אָם וְהַעֲקָב מִשְׁחָק בְּקַלְפִים...

בשבת קודש, על יד השלחן —
אין נרות שבת, ואין שם פולחן,
כי ההורים חשובים, אין את הזמן להרוג
אם בברור בקול-גע, או בצדור רgel לבעות...

הילדיים — רחמים מההורים מבקשים,
לאן אתם כל ערבות בורחים?
האם יכול להיות עונג רגעי —
תחליף לאושר אמיתי? ...

הביתו וראו אצל השכן, נר שבת דולק
ולא מרגישים אפילו איך שהומן חולף
כולם פוצחים בשירה, ומשכיחים את הכאב,
שמהה רבה ואור, בעינים ובלב.

בבוקר אל בית הכנסת רצים,
הבא עם כל הילדים
ואילו אנחנו בבית נשאים
לפצח גרעינים ולגדל קוצים...

במוצאי שבת קודש, אחרי הבדלה,
הם מרגישים עצם, כחנן וכלה.
להפריד לא רוצים מהנשמה היהירה
ומאת שבת מלכתא, החביבה.

כון ילדים יקרים, עליינו להודות שהנכם צודקים,
כי התנהגנו אתכם, כהורים חורגים.
ולקח מאתנו טעם עצם החיים
היות שששתינו הרבה, מהמים המלוכלים...

לבנו לבנו, عليיכם ילדים אהובים !
תהיו אתם בעיני ה' טובים ויקרים !
תקימו משפחות יפות, כמו לשכנן —
או יהייה לכם הבית ליסוד האושר ולקן...

משפחה בריאות, הרואיה לשבחים,
שתגדל ותצמוח, ותפיז ריח פרחים.
ויאלו אנחנו זרענו כל הזמן קוצים,
לכן לברוח מהבית נאלצנו, כמו עכברים...

הננו מבקשים מכם סליהה —
על החנוך הקלוקל, ועל הביריה...
קבלנו חנוך, ללא תורה ומצוות!
לכן באות עליינו, כל הארות...

אשריכם אשRICTם ידים נחמדים
שהצלחתם להשפיע עליינו, כנבונים ופקחים,
ואתם לא הлечתם, בדרך הורייכם
מה טוב ומה נעים גורלייכם...

עד متى נשב בחבוק ידיים,
ונרשת להרים את השבת ברגלים?
עד متى נשב בידיים שלובות
ונראה במו עינינו, משפחות נחרשות...

לאחר הטבח בקרית שמונה ומעלה

זכור יהודי, אל נא תשכח!
גם כשחיות רעות, מציקות לך הרבה כל כך
כי טבעת הנך בשרשרא הוחב,
אפילו כאשר באו"ם מגנים אותך עם רב.

אצלנו נקטפו פרחים מלבלבים!
ואצלם נפלו, רק עצים ואבניים;
ובכל זאת על הראשון, העולם שתק —
ויאלו על השני — שינויים חרק!!!

לא עוזר הנמק, שאנו מתוגננים!
כאשר הם באו"ם מתלוננים!
אצלם, דם ילדינו, כמים נחשב
ויאלו ממעשינו לבנון, ממש העולם נחרב...

ולך בדרכנו בנתיב — ימים — עתיק
ואל ייחשוב גם אחד להיות עריך
כי כל אלה, שניתו מעמנו להפרד —
מייהרו בפני קהל ועדה, להתחרט...

זכור יהודי! אל נא תהייש!
גם כאשר אוביינו מכל הצדדים יורקים אש,
בורא עולם, העושה לנו נסائم בכל עת
נותן כה לעמנו, את הסבל לשאת

דברי נביאינו על כל פרט, מתקיימים
למרות שאוביינו, מושיפים ומאמינים
ועל שאלת הבש"ט „אימתי קא אטהי מר"
מענה קיבל, כשהטורתו ילמד, העם הנבחר...

גם בכתביו האר"י ובזהר, ככה כתוב
כשרשב"י היה במערה ועל ידו עץ חרוב —
כשעתידין ישראל לטעום מעץ החיים
הgioים יורידו מעלייהם, את עול הרהיהם.

בית המקדש, מהר ייבנה!
וכל העמים יצבעו, הנה הוא זה!
שבחר בו אלקים, להיות לו לעם
בקולות וברקים וברעם...

עירתי טלנשטי שבברבייה

עירתי הקטנה, שברחובותיך הצרות נולדתי וגדלתי;
מאנסייך החמים והפושטים רבות למדתי
הרבה הרבה אני חייב לך עירתי
על עצם חי, ועל החום והוישר שנסכת بي.

רעב וקור וכל מיני פגעים רעים בימי חי עירתי
ואותך עירתי החביבה, אף פעם לא שכחתי
כי את גרמת, שגופי ונפשי יהיו מוחסנים
ומפני תאונות העולם ויצר הרע יהיו מרוסנים....

נספגת בדמי, במוחי ובלבי
ואת כולך נמצאת בקרבי....
לכן סביר ומלחמות רבות לא שברו אותי
והנני שולט בה'ה עוד היום ברוח....

את אמרת תחלים של יאנקיל החרש בשבת
בבית הכנסת
לא אשכח אף פעם, כי בדבר הזה עשה אתי הרבה
חסד.
ואהרון הכהן, שישב על יד התנור בבית המדרש
יום יום,
השריש בי הרבה תמיות וגם חום....

מורוי היקר ר' הירש ליב ה' יקום דמו
שהקדיש לי את כל כחו,
העמיד אותו בגיל צעיר על הדרך הנכונה
ומאו המשכתי על דרך זו בדעת ובתבוננה...

עירתי היקרה! את, רק את, עוזרת לי בע"ה בכל —
על דרך ישרה לצعود, ולא להסחף בענייני חול!
את רק את, פקחת לי את העיניים —
איך להסתכל על העולם אף בגיל ביניים...

ברرأיתי כוונת הברירה
שלא תהיא לי לחידת.
להסתובב בין בתיה הכנסת אהבתמי מאד
ולחשוב על עמנוא מי היו האבות...

בבית המדרש לשבת אהבתמי
ומהబלי העולם זהה תמיד ברוחתי.
בקלוינו התחתונה, שם היה מקומי,
יום יום התהלים גמרתי, ולא נחר גרוני...

כי לספר זה גם היום נמשכת נפשי
וכפי הנראתה זה חי וגורלי;
ובבית הכנסת הגדול התפלתי בשבות
וגם הוא נחשב היום בין כל החורבות...

לבי לבי עירתי عليك,
וכועס אני מaad על מהריביך
ולא חשוב, אם מצד ימין או מצד שמאל...
כי עיני עיני יורדה מים על חורבן הכל...

מחוץ לעיר לטיל תמיד אהבתני
ואת כל הבריאה, בלי הרף קרתני,
לטבע נשבתי מאז ומתחמי¹
כדי לדעת מה הוא התפקיד...

של כל יהודי עלי אדמות
שבשביל זה כדי כ"כ הרבה קרבנות...
מאז ועד היום סוף לא רואים
ומה עוד מכחח לנו — ה' ישמור — מכל הגויים...

עירתי עירתי, מה עוד لأنשים אספה?
שמתגעגע אני לך, לפחות פעם לבקר,
עד היום ללבת בכל הרחובות
مواقנן אני גם בעיניהם עצומות...

לבתי הכנסת ובית האדריש ישך אש
למרות שיד ודמים, כל המקומות חרש...
ואשאל אותם למה? ומהו? החריבו אותם כתה?
עד שאפילו,, שועלים לא הולכים בה...''

„עם לבדך ישבון“

לסביר כמו הרבה יהודים הגעתו
ומבסרביה ואנשיה הטובים נפרדה
בקולחו סטילינדארף עבדתי
ואת רוב העמים שם הכרתי...

והנה מוסרים לי עגלה ושני סוסים
ועלי לנסוע רוחק להעבר משם חטים
המנוחים שם במחסן כמה שנים
כי אי אפשר להגיע לשם גם עם אוירונים...

יהודי אחד ויחיד, אני בין הגויים
ושיש מחיצה ביןי וביניהם הם רואים
לא מחיצה של ברזל שאפשר למשש אותה
וגם לא יודעים מה כחה ומהותה...

居する者たるは、新しさと身を離す者たち
で、私はその間隔を隔ててゐるが、彼らは
我を離さないでいる。しかし、我の身を離す者たる
は、何事か知らぬふりをしてゐる。...
私は、あなた方のことを、心からおもひ出で
てゐるが、おまえの心事は、おまえ自身の心事
である。

אנו חזרים עם עגלת טעונה —
ולמרות כי לנסוע בלבד היא סכנה!
נסוע אני כל הזמן רחוק מהם ולבבד
בו בזמן שהם נסעים כולם יחד...

והנה לקרأتي מופיע Urל בעינים רצחניות
מסתכל ובודק בכל הצדדים והפינות
ובקלות יכול היהו אותה להרוג
ולא יהיה מי שידרש את דמי גם מבחינת החוק...

ככה קראתי מחשבותיו על תוי פניו
לרכוש במשיכה שקי חטאים לרוב
ומדוע לא לנצל הזדמנות כזאת
ולסלך יהודי, בלי הרבה בעיות...

אבל גסים גלויים הרבה ראיתי
חלק מהם כבר גיליתי
וכה הגעתי ב"ה הביתה ישר
ונצלתי ממש מידיו של אכזר...

שארית הפליטה

בשנת תש"ו לאיטליה לעיר קרמונה מסיביר הגעתו
ואת שארית הפליטה לראות הספקתי
נצולי המחנות ופרטיזנים מהעירות נהרו
וכולם לארכנו הקדושה לעלות חשבו.

רחמנות היה לראותם, רק עור ועצמות
כאילו יצאי הרגע מבית הקברות...
גם לנפש לא היה להם מזון
כי רחוקים היו מכל עניין ומכל חזון...

עשרות אלף יהודים וביחוד ילדים מסתובבים
לא בית הכנסת, ובמטבח לא כשר הם אוכלים
לא תלמוד תורה ולא דרך ארץ
ואין מי שיעזר להם ויעמוד בפרק...

בלתי לחשוב הרבה, את הילדים במקום אחד אספתי —
ותלמוד תורה למשך כל היום סדרתי!
מטבח כשר ובית הכנסת הוקמו מיד;
ומאו התפללו ואכלו כשר כולם כאחד...

אבל ספרי קודש מאין לocketim —
וספרי חול ומהברות איך קוגנים?
בזמן שאין פרוטה וריק הכיס מהכל
ואין ברירה אלא לוותר על דברי חול...

את הכתבות מהרבוי מליבאוויטש השגתי
ועל מכתביו בפרוטרוט תשובה קבלתי
ספרי קודש עברו הילדים הוא כבר שלח
ואת כולנו בברכת „מזל טוב מזל טוב“ ברך...

„טוב לי תורה פיך מאלפי זהב וכסף”

הראית מי שעל הגב, שק מלא סוחב
ובתוכו תכשיטים יקרים שהובב
מויע ונוסב בכבדות
תכשיטים יורוק החוצה בגל נוחיות?...

הלוֹא כל מה שיותר כבד השק
הנו שבע רצון רק
או מדוּע הנך שמח בשק ריק
ואין ברצונך לסחוב את התורה בחיק...

„וְאַנִּי בְּתוֹ�מֵי אֶלְךָ...“

נשיאינו הכתירו אותנו בשם „תמיימים“
גם אם אנו לא מלאים מצוות כרימונים
אשרי המשיך במידה זו כל ימי חייו
ומוצא חן בעיני אלוקים ורוואנו...

אווי למי שאות זה מאבד
לא רק פעם הוא מתחרט
כי אין בעולם יותר חשוב מ„תמיימים“
וההצלחה מאירה לו פנים יותר מלרמאים...

נשיאינו הכתירו אותנו בשם „תמיימים“
גם אם אנו לא מלאים מצוות כרימונים
אשרי מי שמתמיד, במידה זו תמיד
ושומר עליה יותר מאשר על צמיד...

הבריהה

ACHI ACHI HIKER ! GASH ALI AGELA LER SOD
CI KAL HABRIAH MALLAH TEFARAT VETOD
VAAREZ VECOL ASHER ULIYAH HAN ZOCOT VETSHOROT
AM TASHCAL RAK BEUNIM PEKHOHOT...

CAL HABRIAH OMART SHIRAH
SHAKDOSH BEROK HOA MIZAH BA DIRAH
VACHEL VENERA L'MUN AIYAH METRAH
VLA KMO SHARBIM CHOSBIM, SHOTAH STAM CCHTA...

CAL HABRIAH MEUDAH UL HABORA
KMO CAL YILD UL SHLO HORAH
YOM YOM MMORAH, HESHMESH ZORAH
VUL CAL UZ VETZMAH PERACH POREH...

CAL FILLOSOFIM KOKORAIM LOHA TBUA
LA YODAUM APILU ACHOV ROBU
CI TBUA, VEH MELASHON "TBUA"
VCKMO AVON, SHAHMIM OTTO CSO...

ככה האור וחיות אלוקי שבכל נברא
שהגשמיות והחומריות עליוו מסתירה
זהה שאנו שרים „אתה אל מסתתר“
כי בכל הוא נמצא, וגם מקיף ומכתה...

לכן שבך ותחללה לבורא נתן
כי כל העולם מלא חן
על אברהם יצחק ויעקב קרא את שמו אל
ומכל העמים בחר לו את עם ישראל...

„תניא“

יש לפעמים שהנד חושב —
כי במחשבה משותה רופף!
כי קשה הדרך לעלות בדרגות —
ולהשאך נקי בלי חובות...

אבל כאשר את ה„תניא“ הנך פותח;
כאילו סם מרפא הנך קונה מרוקח!
כמו שבבבית מרקחת הרבת מגירות
ככה בספר ה„תניא“ הרבה תרופות...

תרופה כזאת ותרופה כזאת
המעמיד בו, נדלקים אצלו אורות...
את השכנת העולם הוא מסלק בקלות
ועל החילוניים מסתכל ברחבות...

וכשם שבכל מגורה ומגורה תרופה נפרדת
ככה ממש בכל פרק ופרק שבו, סגוליה מיוחדת
וכאשר יהודי בשביili ה „תניא“ מתחילה לניח
מרגישי את עצמו שאיננו גלמוד...

להשליט את המוח על הלב לומדים
ולהוביל העולם הזה לא כורעים...
כל אלה שבמעינינו טובלים, פניהם ממש ורוחים
וכל אלה שטוענים מדברו, מעלה לעלה פורחים...

לכון כל מי שטובע בכווץ,
או שדוקר לו איזה קווץ!
ירוץ מהר מהר למעינות —
וישאב מים חיים בחביות...

חסידות

אם יש את נפשך לדעת
בדעה ברורה ומכרעת
מהיכן יונק העם הזה עוד
אחרי כה הרבה סבל ותלאות...

אין לך לעלות לפסגת רם
אלא לרדת לפשוטי העם,
המשיכים את חייהם על מי מנוחות ולא בזעם,
לא ברעש ובΚολ, וגם לא ברעם...

זה הודות לבעל שם טוב שהופיע
ולמען עמו עשה עבודה פוריה...
את תורת החסידות יסד
ועם עם ישראל ברית כרת...

כשכל יהודי לימד את תורה
ובאהבת ישראל יملא חובתו —
את חלקו בעולם יזכה
ואת טבו וגופו ירכך...

או תהיה הגאולה האמיתית והשלימה,
וגר זאב עם כבש ועם כל חייה ובהמתה,
גם עם הכבשה שבין שבעים הזאבים
כי לדבר ה' יהיה כולם צמאים...

עשר ספירות הָן

עشر ספירות הָן „חכמָה“ בראש צוועת
וכל הבריאה בלעדיה רועדת
כי בלעד העולם נראית, הגוף בלי ראש
וכחיתה מורכנת, בטרם בא המלקווש...

אמנם „עולם חסיד יבנה“ נברא מדות!
אבל בלי חכמָה, הוא מלא חסרונות
הלווא לבהמות וחיות, ישנן גם מדות
והן גורמות לנו כל כך הרבה צרות...

על חכמָה בינה ו דעת מוטל
על עם ישראל להריעיף טל
טל תורה טל תחיה
ולא להעמיד את עצמה בפינה...

על חכמָה בינה ו דעת מוטל על הלב לשלוות
וכל אחד מעמנו במוחו יחרות
כשם שאי אפשר, לגוף בלי ראש
כמה חב"ד בעולם, כל אחד חש...

עشر ספירות הָן „חכמָה“ בראש צוועת
וכל הבריאה בלעדיה רועדת
כי בלעד העולם נראית, הגוף בלי ראש
וכחיתה מורכנת, בטרם בא המלקווש...

„ופרצת“ א'

„ופרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה“
נוטעים אנשי חב"ד לכל מקום ולכל פינה
לקרב את עם ישראל ל תורה
כי ככה הייתה מהרבי שליט"א הוראת...

אצל חילים במדים ובכל החזיות
להניח תפלין ולבדק מזוות,
לחلك להם ספרים, סדור ותהליכי
ועידוד וחיזוק מפי הצערם הפעילים...

ובאחד הבקרים במועדון של זקנים וזקנות
הציגו אותנו המארגנת, ובפיה תהלות ותשבחות
על אנשי חב"ד, על המעשים והפעולות,
ולא רואים אצלם צללים, רק אורות...

כשסימה את דברייה, בקשה מנגני לנאים
 ואני במקום זאת, לשאול התחלתי בתום:
 אם בחב"ד כל כך טוב ויפה
 כמו שהציגו אותנו ברגע זה...

למה אינכם משתדלים שטוב יהיה גם לכם,
ולא להתנגן כמו שמוץ חן בעיניכם;
אלא ללבת בדרכי אבותיכם
ואז החושך יעלם ממלא מבתיכם...

ולא תהיו זוקים שחב"ד יבוא להדליק אצליכם נר,
כי כל בית וביתו שלכם יהיה לפאר
חם יהיה בביתיכם וגם אור
ולא תקפאו אף בחורף מקור...

שמירת שבת וצניעות, ומטבח כשר תנהיגו,
דבר לא טהור תסלקו, ובין בשר וחלב תפירדו.
ואז אור ושמחה תמיד ישרו בבית
והברכה תהיה בעיטה אף בגודל של צוית...

כל הokaneות נדו ראש לאות הסכמה;
והגבירו את קולן להבטיח ברמה
כי בבואן הביתה, תעשינה הכל,
שבבית לא ישרו יותר חושך וחולל...

רק המארגנת נבהלה
והתחילה לדבר בבהלה,
כי לא זאת הייתה הכוונה
בזהominה אותנו לצאן וכל ההכנות...

אלא לשמעו מכם סיפור
ולא לעשות לנו כאן يوم כפור...
שהזקנות התחילה לבכות
בדרישת שנדליק גם בביתן אוורות...

את זגmock של המארגנת ברמו הבנתי
ועל תוי פנינה היטב תכרתי,
כי היא חוששת שהמודען יהיה מיותר
אם בביתן נدلיק אור ואש, ולא יהיה יותר קר...

ולפתח פתאום התחילה قولן לברות,
ועל שאלתי מה קרה ? התחילה قولן לצרות,
כי הן פוחdot מאוחר בערב ללכת
מהצעירים החוטפים את הארכן מכל גברת...

„ופרצת“ ב'

בבקורי במשרד החנוך בתל אביב
כדי להפייך בין המורים מכתב יקר וחביב
הציג אחד מהפקידים הרמים
שנבווא לעשות „ופרצת“ בין המורים.

באחד מימי חנוכה, למועדון שלהם הגיענו,
ועל שאלתי מתי הוא נסיד, הסבר שמענו,
לפניהם חצי שנה, אמרה אחת בקול חריש,
ואילו השנה אמרה לפניהם עשר שנים ואת תשתקי...>.

רק אחרי שהוסיפו לי הסבר רחוב
והairoו לי את כל הפרשה ככוכב
הבנייה שלפני עשר שנים נסיד המועדון
והיתה הפסקה, כי הטלוויזיה נכנסה לו עצם בגרון...>.

וכשהתחלתי לדבר אתם לעניין
במטרה שיתחילו מחדש להקים את הבניין...
כמורים ומחנכים, יחנכו את הדור
ויחדרו בכל פינה ופינה רק אור...>.

קפא אחד ממקומו ונכנס לתוך דברי
ובכל הכוחות רצה רק להפריע לחתנו
אבל אני את התהבותות התחלתי רק לפתוח
כדי לרפא את הפצעים, ולכנן התחיל לצרות...>.

ולבסוף הבינו אותו כי רק את טובתם אני>Dורש כי התהבותות הישנות אני מורייד, והדשות חובש ולכון כדי כל הכאב הנורא הזה להרגיש במקום לא לנغوע בתהבותות, ולגרום לעסק ביש...

גם זאת הבינו כי להיות מאושרים, זאת היא חכמה לא רק אושר רגעי, אלא עשרים וארבע שעות ביוםמה... וכל זה אפשר רק בחנוך תורה ומצוות הלכה למעשה כשל אחד יסתדר תורה ללמידה, ובפועל ככה יעשה...

רק טעות אחת נשארה עוד אצלם, לפני הרבה שנים שכאן בארץ אין להם לדאוג עבור הבנים כי רק בחוץ לארץ יש חשש להתבולות אבל כאן אין מה לחוש, ולכן אין צורך בכוונות...

וחבל חבל שהם לא מבינים שהשם הטבעי בטבע כמו המים שורמים שישוראל בלי תורה כגובה בלי נשמה ולא חשוב באיזה מקום ובאיזה פינה...

והראין, לפי הסטטיסטיקה ישנים היום חמישת אלפי שהתבולו היו שתחחנו עם ערביים, ומעטם נקרוו... למרות שבארצנו הקדושה הם גרים זה לא עוזר להם, מעמים אחרים להיות מובדים...

בקבוץ מרחבייה

בקבוץ מרחבייה החלטתי לבקר
ולחחות על טופס, בקשתמי מכל חבר,
למרות שכותוב היה כי הרבי שליט"א לארצוינו يولיכנו
רובם חתמו ברצון, וגם ברצוני..

ילדות מעטות הקיפוני ושאלו אותו שאלות
היה נכר שמיהודי עם ז肯 חז פוחדות...
אשה זקנה ממייסדי הקבוץ חתמה ואמרה באידיש
„זה אל ער שוין קומען וועלן מיר אויך געהאלפן
ווערטען“ וזה היה בשיבלי חידוש...

כי יובל שנים בקבוץ מפ"מ לחיות
ואין לפי דעתם שם שם מגראות
יכולה אשה מהМИסדים ככה לדבר ?
„שמעיה כבר יבוא וגם אנו ניעור“...

כי אם אתם צריכים להוזר,
זה סימן שלא רק משהוא חסר...
אללא הכל ריק מכל תוכן
מי שרק בעיניו בוחן...

זה לא פלא שכעבור שנת קראתי בעיתונות
שחברות קבוע מרחבייה נרות דורשות מהמוסכרים
כי הנרות הקטנים, הרבה על השבת ועמנו מספרים
בו בזמן שבקבוץ, את העבר המפואר שלנו משתיקים...

הם מספרים ומספרים בלי סוף ובלי גבול
את העשור שעמנו רכש וגם את היובל
והצליח לקצור וגם לשמור, כל השנים
גם בಗלות בת שנים אלפיים על האפרוחים...

יש שאלות?

בכל אסיפה או כנס חנוכי, לשאול שאלות רגילים,
אליה שkopצים על הרבה שבילים...
אבל אנו שיש לנו רק נתיב אחד —
ומאמינים בשני עולמות ובכורה אחד!
אין שאלות ואין ספקות
כי אנו הולכים על דרך אבות
והם הדליקו לנו אורות
וממילא נפתרות כל השאלות...
והנה למשל: ראוון ושמעון בחדר חזור נמצאים,
ORAON מבקש משמעון כל מיני דברים,
תן לי את הכהן ואת הסבון,
את הספל שעלי יד הארון!
תן לי זה ותנו לי זה,
חובע ממנו כל הזמן במלא הפה
ואז שמעון לראוון אומר:
למה לעיף אותו אתה סובר
אדליק לך נר בחדר
והכל יהיה מילא בסדר
אור יהיה בכל מקום
תראה בעצמך איפה כל דבר מונה
ולא חצטרך להגיד לי בכל פעם את זה תן וזה כת...
כמה יש לעונות על כל הפרוכות
כי בתקופתנו אין יותר שאלות
וain צורך גם בחקרות...

לפני אלפיים שנה אולי הייתה מקום לשאלות
כפי טרם עברו כל כך הרבה נסיות ודורות
אבל היום ברור הכל
ואין לזרוק בעינים חול...
רק להדיל נר פשוט
או יהיה אור וגם במוח חרות
וכל אחד יקח לו בלבד
כל מה שנמצא אף בתוך הכל
ולא יצטרך את השני להתריד
תמיד בשאלות רבות להכבד
לכן פלוני אלמוני שנושא הנך ל„ופרצת“
למה קפצת ובמלים „יש שאלות“ בסוף התפרצת? ...
כי אין צורך יותר בשאלות
גם לא בחקירות
מה עוזרים הבירורים
אם מהסביר הזה אף פעם לא יוצאם.
על הזמן היקר שמונזביז, חבל
ומכניות ע"י זה רק ספקות וועל
ובמקום זה כדי אוותה להדיל
ולהגיד לשני, בעצם נא להבטה...
.

החסיד ברחובות קהיר

אתה החסיד פלוני אלמוני
שלכאורה נראה שהנך כמוני
המצב של עמו כואב לך
התנהגותו פוגעת בר...

אבל המרחק ביןנו כה רחוק
ולא רק מבחינת התוק
כיו גם מבחינה אנושית
על אחת כמה וכמה מבחינה יהודית...

בשדרוי קול ישראל נמסר
שאתה לשטן ממש נמכר
ברחובות קהיר הנך מסתובב
ומחלק חומר הסטה זהה לנו מאד כואב...

על ההתנהבות והחגוך כאו
שזה המשך אחד מילדי טהון
ילדי פרס וילדי תימן
זה בהתאם לרצונו של המן...

דעתך ידועה לכלום מכל שירי
וככה קיבלתי גם ממורי
שגולות נקרת גם אצלונו
כל זמן שטרם בא משיח צדקנו...

אבל מוסר להטיה, מצהה וכדאי
בין אחינו ואחיוינו ודי
ולא ברוחבות הבירה של השונא
כי על חורבננו חוויכ' הוא מחהה ועליו הוא בונה...

שכר טוב על זה לא מחייב לך
כי תולעת ארסית מכוסם בך
מאהבת ישראל הנך רחוק
ומלהיות חסיד אין אף צורך לבדוק...

כפי ידוע לכל דרכו של הבע"ש טוב
לא לחפש על היהודי שום חוב
על אחת כמה וכמה בין השונאים חומר הסתה לחלק
יש מצוה יותר, אותו שם לסלק...

אתה יכול להושיט יד לאسد
ולקבל ברכה ועידוד מסדרת
על מעשיך הטובים שבשבילם הנך עושה
אבל עונש הנסי גדול תקבל מהבורא...

יפקח לך כי את העינים
ומהיום והלאה תעמוד ברוחבות ירושלים
ותבקש שם רחמים על עמק
ונעוד יותר על נפשך...

שירי...

אחרי מלחמת יום הכיפורים
אצל הגוים היה שמה אצלנו בפורים
ואילו אנו התיישבנו כולם בפנים
ותחלנו בפומבי לקונן קינה...

לכן התעוררתי לחבר לאחינו שיר —
ולחרוש בלב עמנו ניר
חריש עמוק עמוק חרטתי
ולחלק מעמנו בודאי הכאבתי...

הרבה הרבה צללים השמעתי
ובתחנונים — גם בלי מילים — את אחינו בקשתי:
ACHI ACHI UD MATI?
ACHI ACHI HAM CADAI?

האםcadai כל כך הרבה לסבול
בגל שהורדנו מעלינו את העול
את העול שקבלנו בסיני התה
הינו צדיכיםשוב לקבל מכב...
...
...
...
...

בלוי מילים, כי אין מילים לכאב כזה
גם אחרי שיתרפא
שאלות רבות מעמנו שאלתי
ותשובה, טרם קיבלתי...
...
...

על מצב עמי

על מצב עמי כאב לי כאב לי
לכן בוכה אני בכח חרישי
על ענף השירד שרצוים לכרות
ענני אַל, תן לי אותן..

אַלְיָ אַלְיָ כמה עוד ניחל
לשמעו נחומי אמן רחל
„ושבו בנים לגבולם"
יבשר לנו יושב במרום..

„אבינו מלכנו“

„גאלמתי לא אפתח פי כי אתה עשית“
אומר דוד המלך. ועמיך גם ככה קיית...
אבל המרחק הוא באלפי שנים
ובמשך הזמן הוה התרחשו הרבה דברים...

לכן בנויך באים היום אליך בדיון ודברים
ושואלים שאלות בדברים שהם לא כה פשוטים
כמה זמן עליינו עוד נשאר לשבול?
בגלל זה שקיבלנו על עצמנו את העול...

כמה זמן עוד מוטל علينا לכת מצאן לטבח
מה התועלת בזה, מי מפיק מזה רוח
האם לא מספיק שיש מיליוון קרבות?
עד שנשאר לנו עוד היום לשלם חבות?...

האם הדם שנשפך עד היום זה לא מספיק
ויש צורך עוד היום להיות מוכן לקרבן ולהבליג
ומי יודע עוד כמה זמן יספיק לנו הכח
לשחוב כל נרכח הרבה על הגב ועל המוח...

הלווא מצדך להחליף אותנו באומה אחרת לא בא
בחשבון

ונם אם תרצה? לא יתנו לך ישיני חברון.
אם כן עד מתי נצעק אליך עוד „שמע קולנו“
בתפלה ובצום, ולעורר גם את אבותינו...

והאם יכולת להיות אפשרות כזאת
להחליף אותנו באומות אחרות ?
הלוּא כל אחד בעסקים, רוצה רק ברוחות
וAIR אתה מסכים להפסדים...

עד מתי בתשעה באב נקונן
האם לא כדי ששנינו נתבונן
הלוּא אנו בנייך ואתה אבינו
וכرحم אב על בניים אליך ציפינו...

ראית איך שביהם הכהורים בניק הרבו בתפלה ובצום
בלי הרף...

ולפתע פתאום התנפלו עליהם אויבינו כחיות טרף
מכתי הכנסת, לחזיות ישר נסעו
עוד לפני שעלה התורה ברכו...

ובחוויות ממש איך הם עליינו התנפלו
סדור תהלים ותניא הם בקשו
לכון אין לך לשמעו לקטיגור
וקח במקומו את הסניגור...

„חוסה ה' עליינו ואל תתנו בידי אכזרים“
ואל תרבה אצלנו כל כך הרבה קברים...
מהר מהר תשמיד את השונאים
טרם ישתפונו המים הזידוניים...

תסלק מן העולם את הרשע
ולעمرך ישראל חיש להם ישע
כמוה עוד נדפק על לבנו „asmeno“
הטרם הגיע הזמן שנכריין במקום זה „צדגו“.

כמוה עוד עולות נקריב
וכל העולם ימשיך אתנו בריב...
הלווא סוף כל סוף צריך לקחת גם לזה פעם סוף
שפיניתנו המטולטלת תגיע כבר פעם לחוף...

כוי אם חוויח יימשך המצב ככה בלי גבול
עלול ללכת לאיבוד חוויח כל היובל...
ואם לא תשלה מהר את הגואל צדק
יש לחושש כי בנפש עמך יתחווה — לא רק סדק...

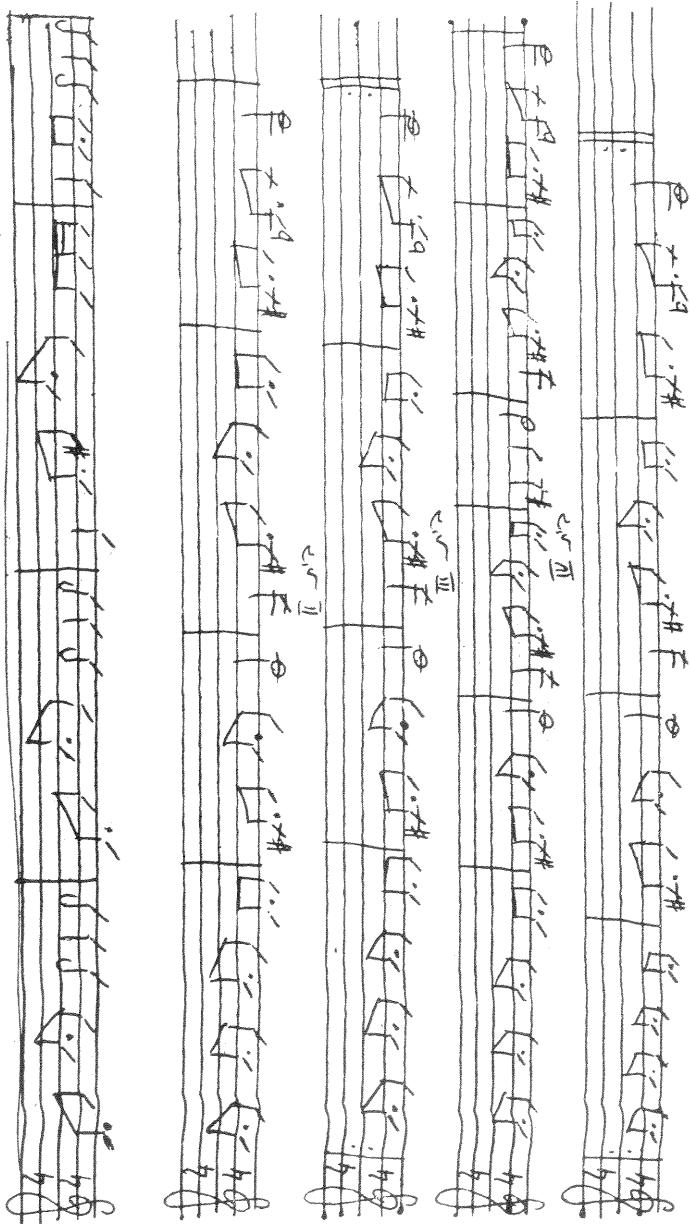
כוי גברו הצרות והתלאות
ותרבו הרבה בתיקברות
ולא רק „זרים אומרים אין תוחלת ותקוה“
אלא גם בניר מתחילה לדפק ראיון בכותל
ובתקרה...

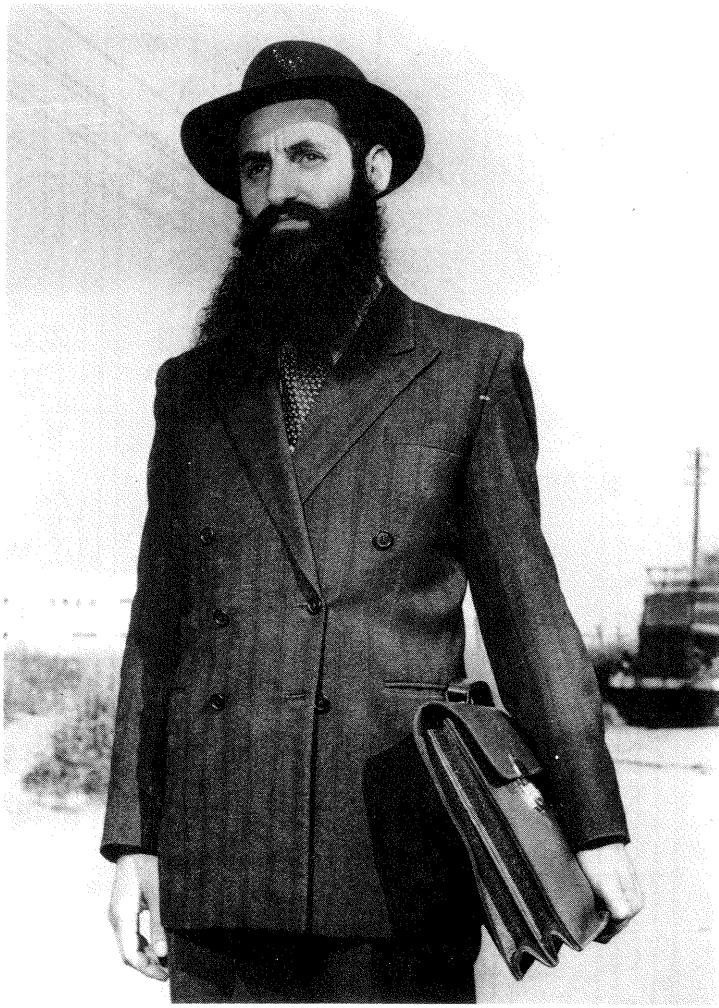
יום יום הנקו מתפללים „ולירושלים עירך ברחמים
תשוב“

חו"ל הוסיפו את המלה „ברחמים“ וזה cocci חשוב
והדגישו בכל התפלות את המלה הזאת
לכן הגיע הזמן בהחלט היום, ותן לנו אותן...

וביום הקדוש בתקלה „ויאמר ה' שלחתי“
תוסיף אתה כמו חז"ל את המלה ריחמתי...
ולכל הצרות אשר לעמנו, אמר נא די
כי אחרת בוחאי לא יהיה כדאי...

אבקש סליחה על הדין ודברים שמתחתי
כי לא יכולתי יותר לשאת, ומעצמי ברחתי...
לכן אבינו מלכנו אב הרחמן, רחם גם עלי
כי איןני יכול לראות יותר, כמה סובלים אחוי...

המחבר

בשנת תש"ט בעת הקמת הישיבה וביחס חב"ד בקרית גת
לאחר שהקדיש לפני זה 7 שנים לביטוס הישיבה הראשון לציון.

במה כוֹאָב הַלְבֵב שָׁרֶבֶד לְרִי יְשָׁרָבָל אֲלֵי צָהָרָבָּן מִילְּבָד בְּלִי תְּמִימָן מִילְּבָד בְּלִי תְּמִימָן דְּרוֹשָׁת...
עַם תְּלִיאָרִים צְבָאָרִים Q סְפָנִי תְּלִיאָרִים בְּשָׂבָב הַוּוֹת, לְמִלְּגָוֹת הַמִּוּהָרָה, תְּלִיאָרִים. סְפָנִי תְּלִיאָרִים בְּשָׂבָב הַוּוֹת, הַמִּוּהָרָה, תְּלִיאָרִים.

במה כוֹאָב הַלְבֵב שָׁרֶבֶד לְרִי יְשָׁרָבָל אֲלֵי צָהָרָבָּן מִילְּבָד בְּלִי תְּמִימָן מִילְּבָד בְּלִי תְּמִימָן דְּרוֹשָׁת...

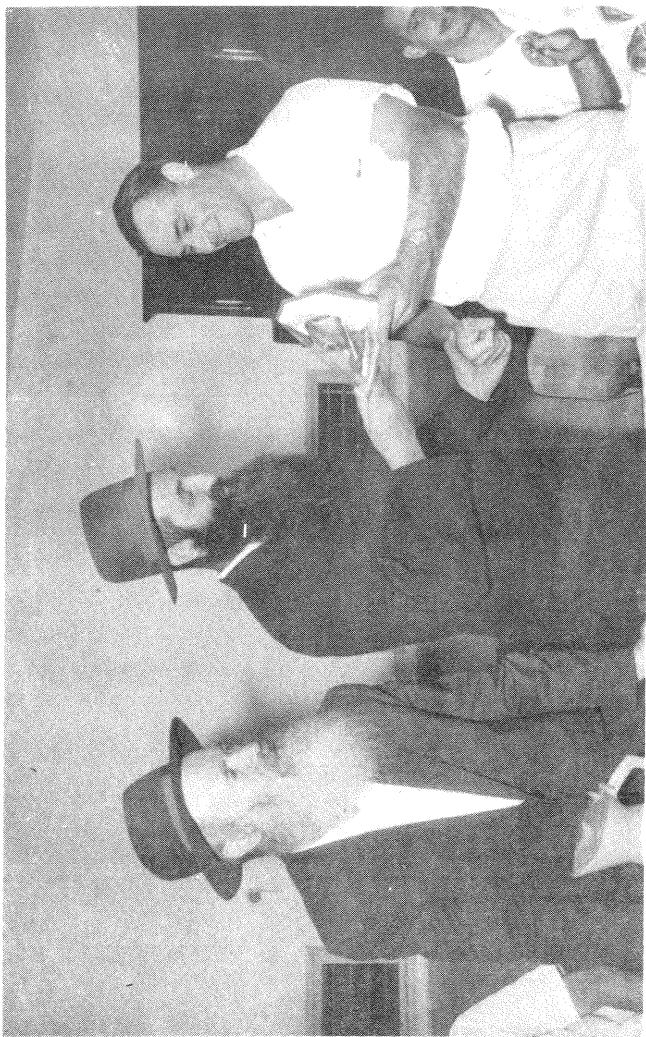
כבר בית שארה לאנגלם מלהנו זו שמה הארץ.

מהדורה ראשונה הופיעה בשנת תשל"ה — 1975

מהדורה שנייה הופיעה בשנת תשל"ו — 1976

מהדורה שלישית הופיעה בשנת תשל"ח — 1978

מהדורה רביעית הופיעה בשנת תשל"ט — 1979

ՀԵՇ ԶԴԱԿԵՆՈՒՅԻ ԹՎԵՐԻՆ ԳԽԱ ՎՃԱԾԱ ԳՐԱԼՎԱ ՄԵԼԱ ԵԱՄ ՎԵՐ ԱԳԱՎԵ ԹՎԵՐԻ ՄԵԼԱ ՎԵՐ ՀԱՎԵՐ ԱՌ ԵԱՄ ԵԽ ԽԱ ՎՃԱ ԲԱՏ ԺԱՎԱՐՄ ՋԱ ՀԱՍՄ — ԵԱԽԱ ՋՈՒ ԵԽԵՐ ԱՌ, — ՎՃԱ ԵԽ ՀԱՎԵՐ

**דברי ראש העיר קריית-גת ח"י אלול ה'תשכ"ב
בעת מסירת המפתח**

„אגי שמח על הערב שהוא חיליה נוספת בקשרים שלנו עם גדור הרוח בדורנו ועם חב"ד בכלל. כבוד לנו ואנו גאים על כך שהרבינו שליט"א הוא ידיד עירנו וכאנן הוקמו ישיבה ובית"ס חב"ד

חכ"ד רואייה להוקרה לא רק מצד חסידים אלא מצד כל אדם וכל עסקן בענייני ציבור, ואכן אין עוד מי שמנגנים תורתו למעשה! וקודם כל על עצמו, כאנשי חב"ד, לעמוד הצעקות והחטפות של אחרים שבוחים אינם מגשימים את מורתם. דוקא בדורנו, כשהיש ירידת סיטוניות של ערבים רוחניים ומוסריים והחפרקות מכל חובה חברתיות — יש להעריך את חב"ד המראה דרך מצפון למוסר ולאהבת הולמת. עבודת החינוך של הנוער, באשר מסביב גוים גלים של החפרקות מכל ערכי מוסר ראוייה לתמיכת ועוזה.

אנו רוחשים הוקרה וחבה לרבי ולחכ"ד ולהלווי שיתגשמו שאיפותיהם הנעלמות.

אני מוסר את מפתח העיר לרבי — בידי הרב פלס המשור לפתחה ולחגון הנוער של קריית גת — כדיישת שלום היה לאישיות הדגולת מאי עירנו, אשר כפטרונה יdag להתקדמותה ושגשוגה, ובבקורתו בארץנו בודאי לא יפסח על עירנו אשר בידי המפתח של שעריה.“.

איגרת מודרה למודה
אתך יקח אנה ולטבנה, לטובה משמחתך וכבודתך אפ' ישראל כלו קרא בעין
ומסדר אך כל לאחרים לקראות.

כ"א
בְּקָשָׁה
אתם ואחים!
זקלו כל לדי ישראל
חירוך לתרזה ומכוותה
המוננים ומוחמיים את הנפש בימי מלחתם כבמי שלום נתיניב ומדוריהם עון, כסחו ואמונה
בעתיד עמו וארכינו
בוי ישבך פה זלהך באור זה

ב"ה אחריו מלחתם יום הכהרים — תש"ד

מוריה נכבד
שלום וברכה!

מי עולמים יונקים יסודה עז
למען צוריך להשכית אריב ומתקדם (עהלים ח)
הנוראה והגנואה הניל הסתורה בין המודעות הרבות שלפני הכהרים לנכסות
השמינית. מען קול קורא במדבב... פרטטני ים הכהרים אותה: "ב'מעיריב" וב"ה חנוך"
אחרי מלחתם ים הכהרים נקבעות בבורוי ושוריון המורדים עם חיליז בחירות
ובעוזר הפצעים והבראים על מנת לעודדים כדי שלא יפלו לזרענות המבוכה
והיאוש עקב השאלות הרבות מהזיקות לחיט...

בכנס של מוחלי בית ספר שהתקיים לאחורה לאחר מלחתם יום הכהרים,
כמו שני מנהלים "לא דרייטס" ואמרו בפה מלא: רשות מה אנו מוכרים
לתלמידינו ?? נפשיך כבר לרמות את עצמנו ואת הילדים! צרך לחזור
לஸורת !!!!

קריאה באאת צרייכים להשמע ברמה, לא רק שני מנהלים אמרו לב, אלא
עשירות ומאות מנהלים — חז: עם אלפי מורות... האם לא נראה בעיניו לאן
מיוביל החינוך ה"יולינוי"... ?

הנורא ראתה את קאילימט מתנפצים לנגד עיניו והוא עומד אונד עזות ותוהה
על מזא זדרך לייחודה.

חנוך יקר, נא ואה אנטרוף גם אתה למונחים האמיצים ולאלפי יהודים
שהתעוררו לחי תורה ומצוות, להריעף טל ונחיה — תורה ייחס ורותה אםת —
לתלמידך. יוו קרוב לאליך הדבר מעד בפק ולבבך לעשוויה? (דברים כד.)
אכא! פעל וה謝ע, ונצל את כל האפשרויות העומדות לרשותך, כי גאנשנו
הדר! וויה שעעה אהת קודס!

יש צורך לתנדיש ולשוב ולתציג, כי חנוך להורה ומצחצח לנו בימי שלום,
לא פחדות מאיש בימי מלחתה. הרוי בלוי חנוך זה, ככליה אוthon תויית התהбелלות
— ווסף להודוריות המושיריות שהיינו עדיהם לה מלחתם בשות הימים וער
מלחתם יום הכהרים.

היי' שנסכל לומר "וואו מיזולים שגוזלוי" ! שלא נכוש ולא נכלם ולא נכשל
עלולם ודע !

כי מזין תא תורחה וצבר ה' מירשליט !

בכבוד וברכה,
יעקב פילס טורה
כפר ח'ב"ץ

אלן גולד ג'יילס

מבצע עולמי להצלת עם ישראל ואת העולם כולו

הר מירון גליל עליון

המטרה: לזרז את התגלותו של מישיח צדקנו
שהעולם, כל העולם, בה מצפה לו

בס"ד

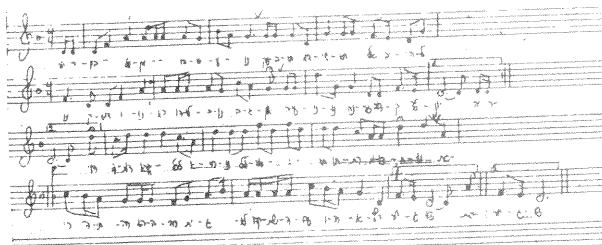
לכל בית ישראלי בארץינו ה' ובתפוצות שלוחה ברכה מהר
מירון ובקשה פנימית לפקוות את העניינים...
אחיהם ואחיהם!

לאחר שהכל מודים כי מהתשבוכת שהעולם נתנו בו יכול להוציאנו
אך ורק משיח צדקנו, אי לואת לא נשאר לנו אלא להתפלל, לזעוק
ולתבווע עד מתיי... שהקב"ה יזר את התגלותו (בשיר "עמי עמי
אייה?" רמזנו מי הוא המועד מההשגהה העלiona).

תפלה

(השתפות הנפש על הגלות המרה, שנכח במהerra לראות בסופה)

יְהִי רָבּוֹן עַלְמֵינוּ הַשׁעֲנוּ
עֲקַבְתָּא דְמִשְׁיחָא לְלַחְנוּ
לְלִמּוֹד יְפֵד תּוֹרַת מִשְׁיחָנוּ
קְדוּשָׁה וְנוֹרָא הַלְוִילָנוּ בְּקָאוֹן
סְתִּירֵי תּוֹרַה יְתַגֵּלוּ
כְּעִינֵינוּ גְּמֻחוֹ שָׂבֵר לְצִיוֹן
קְדִשָּׁת קָעֵם וְקָאָרֶץ יְרִגְשֹׁו

● בזוהר הקדוש כתוב "אית היילא דגניהא דלית לה רשו למפתח אלא
בגנינה" יש הילאל ושינוי ופתח אלא בגנינה...

● השיר הוא קולמוס הנפש, ואותיות הנגינה מעוררת בו, באדם, את הטוב
הণויומי, כי הטעור והזעיר שככל איש-ישראל, הוא כלו טוב, ופעול
התגברות הצורה על החומר.

יהי רצון שבקרוב ממש יתגלה הטוב הפנימי "יחידה שבנפש" שככל
יהודי, בה אין העלומות והסתורים, יחד עם המליך המשיח, ואו יהי
ברור לכל כי תורה ישראל, עם ישראל וארץ ישראל הם מקשה
אתה...

הЛОמדים והמתפללים ע"י הציון של רשב"ז ז"ע בהר מירון.

גב. מומלץ לקרוא את הספר "אחרי מלחמת יום הכיפורים", שראה או
מיד אחרי המלחמה וכו' ברור הכל... ולפי דבריו הערכה של פרופסורים
וקציני צה"ל, אנשי חינוך וחברי קיבוצים - גם לא דתיתים - זה משך אמת
המציאות...
פרטים איך להשיבו יש לפנותטלפון 03-9842828